

BDW VOOR BURGEMEESTER DRUGSTOERISME NA DE WIETPAS HET FENOMEEN GEHOORSCHADE

De uren met Verschueren

Een beetje student is al naar een cantus geweest, vonden wij, dus trok onze reporter er op uit om haar vooroordelen over het studentikoze bacchanaal aan de kaak te stellen. Ze schrok zich een aap.

Nederwiet

Een beetje student weet hoe hij aan illegale drugs moet komen, vonden wij, dus trokken onze reporters er op uit om de wietpas te omzeilen. Dat lukte feilloos, meldden ze apestoned.

Olympische studenten

Een beetje topsporter weet zijn carrière te combineren met zijn studies, dachten wij, maar dat blijkt in de praktijk toch net iets anders te gaan. Wie aan de Universiteit Antwerpen wil studeren én sporten, is vaak in de aap gelogeerd.

De internationale editie

Een beetje Hawaïiaan weet dat het leven meer is dan studies en werk, dachten wij, en daar bleek geen woord van gelogen. Tegenover het luxeleven van studenten aan de Hawaii Pacific University staan wij Antwerpenaren voor aap.

Antwerpen

cover

- 04 **Interview Bart De Wever**
Voorzitter N-VA wil burgemeester worden
- 18 **Centerfold**
Afscheid van studentenhome Middelheim
- 22 **De uren met Verschueren**
Op de wisselcantus
- 31 **Column Maarten Inghels**
De nuttelozen van de nacht

Onderwijs

- 10 **Olympische studenten**
Topsportstatuut niet echt top
- 13 **De strijd om de student**
Reclame moet studenten ronselen
- 17 **Kort**
Over onderwijs en onderzoek
- 29 **De examenvragen van juni**
Wat ook onze voorouders moesten weten

Cultuur

- 14 **Geluidsnormen en gehoor schade**
Zin en onzin van de nieuwe wetgeving
- 30 **Rewind**
Wat we vroeger leuk vonden
- 32 **Jangocomix**
- 32 **dwars luistert naar ...**
- 34 **Logigram**
- 35 **Cultuuragenda**

Maatschappij

- 03 **Editoriaal**
- 20 **De internationale editie**
Zon, zee en studeren in Hawaii
- 24 **Het marktsegment**
De beurs voor beginners
- 25 **De wietpas**
dwars onderzocht de Nederwiet
- 33 **UitgePERSt**
Satire
- 36 **dwars in ... het buitenland**

Fremdkörper in de stad

editoriaal

“De universiteit is een non-issue op de gemeenteraadsraad”, dat zegt Vlaanderens populairste politicus – hij is uitgegroeid tot een drieletterwoord – verderop in dit nummer. Het waarheidsgehalte van die uitspraak kan moeilijk gecontroleerd worden. Niemand kan echter om de vaststelling heen dat de problemen die er voor de Antwerpse studenten echt toe doen en waarin de stad een partner kan zijn, niet worden aangepakt.

Half mei haalde de Antwerpse studentenbuurt het nieuws. Zoals zo vaak vinden media vlot hun weg naar studenten wanneer het om gemakkelijke clichés gaat. Een beetje zoals bij I Love Techno steeds buitensporig over drugs wordt bericht, trekt de combinatie van studenten en alcohol geheid de aandacht van een persmeute. Meer bepaald het vermeende verbod op alcoholverkoop in de nachtwinkels rondom de Ossenmarkt wekte de interesse. Het moet gezegd: de op handen zijnde maatregel doet de wenkbrauwen fronsen. Niet in het minst omdat hij veel weg heeft van een schaamlapje voor het gebrek aan daadkracht dat de stad op andere domeinen toont.

Zo hebben de studenten van de Stadscampus al geruime tijd nood aan een polyvalente ruimte waarin zij allerhande activiteiten kunnen organiseren. In de zoektocht naar deze plek zou de universiteit een partner moeten hebben in Antwerpen Studentenstad.

Niet enkel het onderdak voor studentikoos gehannes moet een prioriteit zijn. Ook de studenten zelf wachten ongeduldig op kwalitatieve huisvesting. Met de snelle groei van de Antwerpse studentenbevolking, rijzen ook de huurprijzen op de privémarkt de pan uit. Vandaar dat de databank met door de stad goedgekeurde koten niet nog een jaar op zich mag laten wachten.

Mobiliteit is voor de hele samenleving een belangrijk werkpunt. Aangezien studenten traditioneel de autobestuurders van morgen zijn, zou hen op tijd alternatieve transportmogelijkheden aanbieden van enige toekomstvisie getuigen. Jammer dus dat de fietsherstelplaats aan de Meerminne na aanslepende ambtelijke vetes ook na opening vaker wel dan niet gesloten is. Schrijnender is het openbaar vervoer – of het ontbreken ervan – tussen de drie buitencampussen. Hoewel je zoals aangetoond met een bierfiets sneller van de ene naar de andere campus geraakt dan met de bus, blijft een oplossing uit. Zowel de stad als de academische overheid zouden in dit dossier hun stem luider kunnen laten horen.

In een grootstad met 37.000 studenten moet elke dag gewerkt worden aan de noden van deze bevolkingsgroep. Enkel op die manier zullen de stad en haar universiteit nog vaker bovenaan het lijstje van studiekeizers staan. Enkel op die manier zal Antwerpen de stad zijn waar studenten tijdens en na hun studies willen wonen.

YANNICK DEKEUKELAERE, HOOFDREDACTEUR

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. *dwars* verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op UA-campussen Drie Eiken, Groenenborger, Middelheim en Stadscampus. Dit nummer werd afgesloten op 20/05/2012. Oplage: 2.500 exemplaren. V.U.: Yannick Dekeukelaere, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen.

Hoofdredacteur Yannick Dekeukelaere **Adjunct-hoofdredacteur** Floris Geerts

Eindredactie Julia Stappers, Marlies Verhaegen, Max Neetens (verantwoordelijke)

Redactie Bart Van Ballaert, Benjamin Theys, Celine Wuyts, Elias Storms, Elien Verschueren, Julia Stappers, Lynn Van de Perre, Marlies Verhaegen, Max Neetens, Yannick Waumans

Fotografie Bart Goris, Benjamin Theys (verantwoordelijke), Isabeau Vogeleer, Liza Van der Stock, Noemi Monu

ICT & Vormgeving Maarten Decaluwe **Illustratie** Margot Bloemen, Sophia Simons **PR** Nikki De Grave

Cartoon Jangojim **Drukkerij** Favorit **Werken mee aan dit nummer** Capitant, Maarten Inghels, Maren Bjørgum **E-mail** contact@dwars.be **Adverteren** adverteren@dwars.be **Website** www.dwars.be

Redactielokaal en correspondentieadres: *dwars* - studentenblad Universiteit Antwerpen, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht om ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

“DE WINTER IS JANSSENS’ BESTE VRIEND”

BART DE WEVER WIL BURGEMEESTER WORDEN

TEKST: YANNICK DEKEUKELAERE • FOTO’S: NOEMI MONU

Op 14 oktober 2012 vinden de volgende gemeenteraadsverkiezingen plaats. De meeste aandacht zal ongetwijfeld naar Antwerpen gaan waar N-VA-voorzitter Bart De Wever de huidige socialistische burgemeester Patrick Janssens uitdaagt.

Na een eerder uitstel van een halfuur komt De Wever, Vlaanderens populairste politicus, een kwartiertje te laat voor onze afspraak aan op het Antwerpse N-VA-kantoor op de Vlaamsekaai. Terwijl hij in de keukenkasten op zoek gaat naar alternatieve zoetstof voor bij de thee, foetert hij op de verkeerssituatie in en rondom de metropool. Zo sluipt met mobiliteit al voor het interview goed en wel begonnen is een van de belangrijkste campagnepunten van de komende maanden het gesprek binnen. Ook bij de fotosessie achteraf op de kaaien blijft De Wever zijn visie delen. Hij is het idee van een jachthaventje op ’t Zuid genegen, mits het betaalbaar is en de parkeercapaciteit behouden blijft. Een Sinjoor in wieleroefuit fietst tot bij de poserende De Wever om hem succes te wensen. De Wever bedankt hem. Op en top kandidaat-burgemeester. Hij staat ‘aan’. Ik vraag hem of hij in deze drukke tijden af en toe nostalgie heeft naar de onbezonnen studententijd.

Bart De Wever Je gaat die tijd romantiseren, maar ik heb de knop redelijk snel moeten omdraaien, omdat ik – na een jaartje aan de Koninklijke Militaire School te hebben gewerkt – na mijn studies

aan de slag ben gegaan als assistent aan de KU Leuven. Als academicus sta je dan aan de andere kant van de draad en neem je enige afstand van het studentenleven.

Wat je veel te laat beseft, is dat je tijdens je studententijd over een enorme vrijheid beschikt om je

“De universiteit is een non-issue op de gemeenteraad”

eigen leven in te richten – al is die vrijheid vandaag al aanzienlijk verminderd vergeleken met mijn studententijd. Zo word je nauwelijks aangesproken op wat je doet. Je mag standpunten uiten die wat extreem of intellectueel onhoudbaar zijn, zonder dat iemand je dat kwalijk neemt. Toen wij teksten schreven voor het studentenblad (*De Wever was hoofdredacteur van Tegenstroom en Ons Leven, de tijdschriften van respectievelijk KVHV-Antwerpen en KVHV-Leuven, nvdr.*) vonden wij onszelf erg slim, terwijl die teksten nu misschien gênant zijn. Hoewel, ik heb onlangs nog enkele nummers van Ons Leven bij de hand genomen en het viel

toch nog mee.

Bent u eigenlijk gedoopt?

De Wever Twee keer zelfs! Een keer in de Kring en een keer bij de club, het KVHV (*Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond, nvdr.*). Die doop bij de Kring zou ik achteraf gezien niet opnieuw doen, want veel meer dan de spreekwoordelijke vetzakerij hield dat niet in. Bij het KVHV hield men een doopcantus, wat veel speelser en amicaler was, meer egalitair ook, niet de vernedering van de traditionele studentenclub waarvan ik het nut niet inziet.

INTELLECTUEEL VS. POLITICUS

Zou u anno 2012 opnieuw Geschiedenis gaan studeren?

De Wever Dat is een goede vraag. Eigenlijk is dat *counterfactual analysis*, een wat-als-vraag, iets waar je goede televisieprogramma’s over kunt maken.

Achteraf zou je kunnen zeggen: je zit in de politiek, dus was Rechten misschien logischer. Anderzijds zit het parlement al vol juristen. Het goede aan Geschiedenis is dat het, in tegenstelling tot bijvoorbeeld Sociologie, niet zo breed gaat, maar wel zeer diep, waardoor je politieke dossiers af en toe anders benaderd. Daarom ook is mijn studie belangrijk voor mijn bestaan als columnist. Ik vind het dan ook jammer dat mijn generatiegenoten

weinig investeren in echte reflectie, de tijd nemen om een mening te formuleren en daarover een boekje of essays te schrijven.

Spindocctor Noël Slangen zei onlangs in 'De zevende dag' nochtans dat uw rol van politicus niet verenigbaar is met die van intellectueel.

De Wever Hij heeft gelijk. Met mijn columns wil ik het debat voeden, maar naarmate ik populairder word, reageren collega's eerder op de auteur dan op de inhoud.

Ik kan mij voorstellen dat u het jammer vindt dat u zich intellectueel in moet houden?

De Wever Maar dat is het nu net: ik doe dat niet. Mijn woordvoerder koopt zichzelf een taart de dag dat ik met mijn column stop. Ik maak inhoud en mijn woordvoerder vraagt zich als marketeer af hoe die inhoud in de markt te zetten. Over de columns denkt hij dat ik er niets mee te winnen heb. Maar ik heb nooit als marketeer geredeneerd en als je naar een van mijn geheimen zoekt – niet dat ik er veel heb – dan is het dat ik nooit naar de marketeers heb geluisterd en dat nooit zal doen.

Dat is dan meteen een groot verschil met uw grote tegenstander van de komende verkiezingen. Huidig burgemeester Patrick Janssens staat bekend als slimme reclameman.

De Wever Dat is een verschil, maar let op: ik maak daar geen waardeoordeel over. Ik zal nooit zeggen dat ik een beter politicus ben omdat ik geen marketeer ben. Ik ga ook niet zeggen dat ik niet met de markt bezig ben, want dan ben ik plat aan het liegen. Het is net mijn overtuiging dat het wel nut heeft om essays en columns te schrijven, om-

dat een bepaald segment van de samenleving in Vlaanderen nooit in contact komt met conservatief gedachtegoed. Dat is dus mijn *unique selling proposition*.

Patrick Janssens komt inderdaad uit de reclamewereld en de citymarketing is zijn belangrijkste verwezenlijking. Hij heeft alle Antwerpenaren onder die stralende A gekregen en dat was ook nodig, want toen hij burgemeester werd, werkte er inderdaad niets meer in Antwerpen – het schepencollege was toen net gevallen (*ten gevolge van gesjoemel met kredietkaarten, de zogenaamde 'Visa-crisis', nvdr.*). Maar of achter de façade van die stralende A ook alles stralend is, dat is een andere vraag.

ANTWERPEN VS. BRUSSEL

Schepen Ludo Van Campenhout, die volgende verkiezingen op de N-VA-lijst staat, zei dat het goed gaat in Antwerpen, maar dat het beter kan. Wat gaat er goed, wat kan er beter?

De Wever Vele zaken zijn ten goede gekanteld onder 'de nieuwe ploeg'.

Waar u N-VA toerekent?

De Wever Ja, als kleine partij, zeker in vergelijking met de SPA. Laat ons de periode vanaf 2006 (*voorige gemeenteraadsverkiezingen, nvdr.*) als voorbeeld nemen. N-VA, Open VLD en CD&V hebben meegewerkt met een dominante SPA en dat is altijd collegiaal gebeurd. Ik heb wat dat betreft geen klachten over Patrick Janssens. Hij was bijzonder dominant, maar de kiezer heeft hem dominant gemaakt. Door de citymarketing heeft hij een nieuw zelfbeeld van Antwerpen gecreëerd. De kritiek ►

dat die citymarketing ook reclame voor Janssens zelf is, is terecht, maar daarover denk ik dan: *bien joué*.

Wat is er nu qua goed beleid gebeurd? Antwerpen is weer een stad waar inzake stadsontwikkeling wat gebeurt. Het MAS is het mooiste voorbeeld. Daarover zou je kunnen opmerken dat Vlaanderen dat allemaal heeft betaald, maar dan zeg ik andermaal: *bien joué*. Verder is Park Spoor Noord er gekomen en de ijzeren brug op de Leien werd eindelijk afgebroken. De ijzeren brug is anderzijds weer een voorbeeld van hoe de communicatie het haalt van het beleid. Van mij mocht die brug ook weg, maar de verkeerssituatie is echter niet verbeterd.

Op welke vlakken wil N-VA beter doen?

De Wever Ik zal focussen op wat het verschil maakt, want over sommige punten is iedereen het eens. Wat mij het meeste stoort is de consistentie Schoon Verdiep – Wetstraat. Neem bijvoorbeeld de demografie van onze stad. In Brussel is men blij omdat de stadsvlucht is gestopt, maar netto komt dat door migratie. De exit van jonge gezinnen – die belangrijk zijn voor het sociale weefsel en fiscaal interessant voor de stad – gaat verder, terwijl er niet-Belgen bijkomen. Als je daar op ‘t Schoon Verdiep over praat, wijt iedereen dat aan slecht beleid op federaal niveau, maar de partijen die dat hier zeggen, zijn wel dezelfde die het beleid in Brussel maken. Mevrouw De Block (*staatssecretaris voor Asiel en Migratie, nvdr.*) regulariseert op dit moment criminelen. Open VLD in Antwerpen zal daar schande over spreken, maar zo is het wel.

Ik zal u een concreter voorbeeld geven. De over-

last in de Seefhoek wordt grotendeels veroorzaakt door drugsverslaafden met een leefloon. Kunnen we die mensen niet verplicht laten behandelen, stel ik in de gemeenteraad voor. Dat zou mooi zijn, zegt Janssens, maar daar hebben we het wettelijke kader niet voor. De volgende dag schrijf ik daarover dus een wetsvoorstel. Bleek dat de bereidheid van dezelfde meerderheidspartijen in Brussel om ons voorstel in behandeling te nemen

onbestaande was. Zulk een gebrek aan consistentie tussen Antwerpen en Brussel is dus een probleem.

Indien u tot burgemeester wordt verkozen, zijn de eerste twee jaar van uw ambtstermijn dan een maat voor niets, want u maakt geen deel uit van de federale regering en de volgende verkiezingen zijn pas in 2014.

De Wever Pas op, hé. Als wij verkozen worden in Antwerpen, zal dat niet zonder gevolgen blijven in Brussel. De traditionele partijen zullen dan niet

kunnen blijven doen alsof hun neus bloedt om in 2014 naar de slachtbank te worden geleid.

STAD VS. UNIVERSITEIT

Hoe vertaalt de onderwijsvisie van N-VA zich naar het stedelijk niveau?

De Wever Om te beginnen moeten een aantal waarheden onder ogen worden gezien. Er zijn capaciteitsproblemen omwille van de bevolkingstoename. Dat is nu eenmaal zo. Daar hoeven we niemand de schuld van te geven. Een bijkomend probleem is echter dat die bevolkingstoename ook een verkleuring van de bevolking inhoudt, wat een kwaliteitsprobleem oplevert. Ook dat is een oorzaak van witte stadsvlucht. Fatima Bali (*voormalig schepen voor Groen in Borgerhout, nvdr.*) heeft in de Gazet van Antwerpen sommige scholen als crèches omschreven.

Toen enkele jaren terug ouders voor de schoolpoorten kampeerden om hun kinderen in te schrijven, zei schepen van Onderwijs Robert Voorhamme dat het capaciteitsprobleem daar de oorzaak van was. Ammehoela! Voor de school waar mijn kinderen zaten, stonden geen tentjes. Daar werd namelijk het GOK-decreet (*een reeks maatregelen ter verbetering van onderwijsresultaten voor kansengroepen, nvdr.*) toegepast. Die school is nu een zwarte school geworden. Durf dat onder ogen zien. De waarheid kan ons bevrijden. Ik ben er dus van overtuigd dat we het inschrijvingsverhaal moeten rechttrekken naar een verhaal waarbij je de keuzevrijheid van ouders respecteert.

Dus terug naar de situatie van voor het GOK-decreet?

De Wever Nee, nee, nee. Keuzevrijheid wil zeg- ►

BOON!

AALST | 2012

BOONTJESPRIJS VOOR BLOG

Aalst is trots op Louis Paul Boon. Omdat hij een schrijver was die over alles kon schrijven en dat ook elke dag deed. Leefde hij nu, dan was een blog misschien wel iets voor hem.

Ben jij vlot van pen (of van toetsenbord) en schrik je er niet voor terug om je schrijfsels te laten zien? Heb je al een blog en ben je er best trots op?

De organisatie belooft de beste jonge blogger met een geldprijs van 2.000 euro.

Je stuurt vóór één augustus 2012 een mail naar boontjesblog@aalst.be

In de mail stuur je de link naar je blog en een printscreen van het moment van je inzending. De laatste drie posts op het moment van inzending worden door de jury bekeken. Deze staat onder de deskundige leiding van Thomas Blondeau (aka de boekendokter van COBRA)

Vergeet ook je persoonlijke gegevens niet te vermelden (naam, voornaam, adres, telefoon/gsm en rijksregisternummer). Enkel wie jonger is dan 25 kan deelnemen.

Het volledige reglement kan je terugvinden op <http://www.boon2012.be/nieuws>

gen dat ouders hun kinderen naar een bepaalde school willen sturen en als dat niet wordt gerespecteerd, krijgen de scholen in de stad klappen. De grote, gereputeerde scholen in de stad hebben het erg moeilijk gehad, terwijl de colleges erbuiten op ontploffen staan. De GOK-filosofie is de juiste indien daar vanuit Vlaanderen het geld tegenover staat die de grootstad de mogelijkheid geeft haar onderwijs aan te passen aan de maatschappelijke problemen. Ik denk dan aan kleinere klassen, zorgverbreding, een eventueel taalbadjaar, naschoolse opvang, huiswerkbegeleiding enzovoort.

Dat wat lager en middelbaar onderwijs betreft. Welke rol heeft de Universiteit Antwerpen in de stad?

De Wever Wat mij stoort is dat Antwerpen niet het imago van studentenstad heeft, terwijl de stad een metropool is waar veel wordt gestudeerd. Antwerpen zou de ambitie moeten hebben om de belangrijkste universitaire pool van Vlaanderen te worden. Op die manier wordt het ook gemakkelijker de studenten na hun studies hier te houden. Als je kijkt naar de motor van de welvaart in Leuven, dan zijn dat de studenten die er na hun studies blijven wonen. In Leuven gaat men ook meer op kot. Iets waar in Antwerpen moet in worden geïnvesteerd, net als in woningen voor jongafgestudeerden.

Dat gebeurt toch via het autonoom gemeentebedrijf Vespa?

De Wever Je moet kijken naar het profiel van die afgestudeerden. Jij vertelde me daarstraks dat je binnenkort met weemoed afscheid neemt van het studentenleven. Die weemoed moet je eigenlijk gebruiken. Voor veel studenten betekent het einde van de studie ook het afscheid van de stad. Op

dat moment moet je kunnen vragen: zou je niet in Antwerpen blijven wonen? Je moet die jongafgestudeerden een specifiek aanbod doen, want ze zijn vaak single of vormen een koppeltje dat niet per se duurzaam is en hebben nog geen behoefte aan veel luxe. Voor jonge mensen met dat profiel biedt de enorme leegstand boven winkelpanden een oplossing.

“Studenten beseffen onvoldoende hoe vrij ze zijn”

En de stad moet hiertoe het initiatief nemen?

De Wever Het grote voordeel van die studenten is dat je weet wie het zijn. Je zou een werfcampagne kunnen organiseren. Vraag hen of ze al eens hebben nagedacht over in de stad blijven na de studies. Antwerpen is aantrekkelijk voor jonge mensen, die bovendien niet snel onder de indruk zijn van grootstedelijke problemen. In moeilijkere buurten kun je hen goedkoop huisvesten en daarvoor gaan ook die buurten erop vooruit. Zulke gentrificatie doet zich vandaag trouwens al voor in de Seefhoek – niet alles is negatief – waar jonge gezinnen nog een herenhuis kunnen kopen.

Als de Universiteit in Antwerpen moet groeien, doet zich ook daar een huisvestingsprobleem voor. Zeker binnen de ring is er geen plek. Hoe kan de stad daar een partner van de universiteit zijn?

De Wever Je zal zeer negatief verrast zijn, maar de universiteit is op de gemeenteraad, waar ik nu zes jaar inzit, een non-issue. De universiteit is er een soort *Fremdkörper*. Je hebt wel de vzw Antwerpen Studentenstad die zich onder andere be-

zighoudt met overleg tussen de studenten en de studentenbuurt, maar dat gaat over wrijvingen met de burgerlijke maatschappij die zijn ingebakken en behoren tot die unieke periode die de studententijd is. Volgens mij is dat niet de kern van de zaak.

Wat is dan wel de kern van de zaak?

De Wever Dat de universiteit niet met Antwerpen wordt vereenzelvigd zoals dat in Leuven wel het geval is. Antwerpen is de haven, de petrochemie, de diamant en het cultureel erfgoed. De universiteit zou ook in dat lijstje moeten staan. Dus als je over stadsontwikkeling spreekt, gaat dat ook over ruimte voor de universiteit creëren. Je moet dingen afbreken om iets nieuws te bouwen en als ik sommige buurten rond de Ossenmarkt zie, zou dat voor de universiteit geen probleem mogen zijn. Maar *bon*, dat is misschien een gevaarlijke uitspraak.

Op de opening van het festival Calamartes zei onze rector dat hij graag nog enkele jaren door zou gaan met de huidige burgemeester. Wat vindt u van die uitspraak?

De Wever Ik ga daar geen polemiek over starten. De rector heeft mij gezegd dat hij dat niet bedoeld heeft als een partijpolitiek statement en daar neem ik vrede mee, maar het is uiteraard nooit verstandig privé en publiek door elkaar te halen. Verder ga ik daar niet moeilijk over doen. Je hoeft niet op alle slakken zout te leggen.

JANSSENS VS. DE WEVER

De kans dat u de volgende burgemeester wordt, is echter reëel. Als N-VA de grootste partij wordt en dus meer stemmen haalt dan de stadslid van Janssens, wordt u dan zeker burgemeester?

De Wever Ja. Het is te zeggen, in dat geval lijkt het mij democratisch logisch dat ik dan het initiatief krijg om onderhandelingen op te starten. Als ik win, dan is het mijn ambitie om op 1 januari 2013 de eed af te leggen als burgemeester.

Als N-VA wint, zijn er geen tien opties voor de coalitievorming, zeker niet als u samenwerking met het Vlaams Belang uitsluit. Bestaat de kans dat het huidige bestuur wordt verdergezet met u als burgemeester?

De Wever Ik zal u eens iets van nieuwswaarde meegeven. Ik meen te weten dat de meest recente peiling, die van Het Laatste Nieuws (5 mei 2012, N-VA zou 42,9 procent van de stemmen halen in Antwerpen, nvdr.) twee keer is uitgevoerd, omdat men het resultaat na één keer niet geloofde. Deze peiling is overigens ook in overeenstemming met tendensen die wij zelf vaststellen. Ik begrijp het fatalisme van sommige journalisten dan ook niet. Er zijn wel andere coalities mogelijk en ik ga die proberen te vormen met partijen waar wij ideologisch het meeste verwantschap mee hebben, zodat we congruent kunnen besturen. Eerlijkheidshalve

zeg ik wel dat ik met de Dewinter geen coalitie zal vormen, aangezien in zijn partij de harde lijn heeft gewonnen.

Dewinter antwoordde daarop dat hij zichzelf in dat geval best wil wegcijferen.

De Wever Dewinter cijfert zichzelf vooral graag in de krant. Hij wil namelijk dat het debat over hem gaat. Hij is een knap politicus waarmee je nooit klaar bent en nu heeft hij al zijn pijlen op mij gericht, waardoor Dewinter momenteel de beste vriend van Janssens is. Elke stem die hij van mij wint, komt Janssens namelijk goed uit.

Hoe belangrijk is Antwerpen in het Vlaams-nationalistische verhaal?

De Wever Antwerpen is de grootste stad van Vlaanderen, de motor van onze welvaart. Hier het bestuur uitoefenen is niet niets. Dat is een machtspositie in heel Vlaanderen.

Toen u uw lijsttrekkerschap aankondigde, maakte u van Antwerpen de stad die tegen Brussel en dus het federale niveau moet rebelleren.

De Wever De uitkomst van de rare optelsom aan democratieën genaamd België is steeds anders dan wat Vlaanderen nodig heeft en Antwerpen is als grootste stad ook de grootste ontvanger van de miserie in Brussel. Illegale drugdealers die een straf met uitstel krijgen; de hoogste fiscale druk in Europa; ... dat krijg je in Antwerpen niet meer uitgelegd.

“Breken met negentig jaar socialisme in Antwerpen”, zoals u het noemt, is dus de volgende stap in het Vlaams-nationalistische verhaal?

De Wever Ja, dat heeft u op die manier mooi samengevat. Al heeft ‘Vlaams-nationalistisch verhaal’ wel een negatieve bijklank. Door semantische verwarring doet die term denken aan een culturele en taalkundige strijd, terwijl het succes van N-VA in ons sociaal-economische verhaal schuilt. De verovering van Antwerpen is een volgende stap naar 2014 en het doorbreken van de macht van de PS. ■

UNIVERSITEIT HOFLEVERANCIER OLYMPISCH TEAM TOPSPORTSTATUUT NIET ECHT TOP

TEKST: FLORIS GEERTS • FOTO'S: ARCHIEF

Zonder ongelukken – hout vasthouden – zullen aan de komende Olympische Spelen drie Antwerpse studenten deelnemen. De UA-eer wordt er hooggehouden door zwemster Kimberly Buys en hockeyspelers Felix Denayer en Jeffrey Thys. Al 'onze' atleten vertoeven al een olympiade aan de Universiteit Antwerpen. Mede dankzij het topsportstatuut verblijven ze over enkele weken in Londen én zwaaien ze binnenkort af. Dat onze jonge universiteit nu al hofleverancier is, is meer dan knap, maar naast het succes zijn er nog groeipijnen die verholpen moeten worden.

Op de UHasselt na studeren er aan de Universiteit Antwerpen opmerkelijk minder studenten met een topsportstatuut dan aan de andere Vlaamse universiteiten. Slechts 43 ten opzichte van 222 in Gent, 138 in Leuven en 77 in de hoofdstad. Toch zal onze alma mater samen met de VUB (*drie hockeyspelers, nvdr.*) het best vertegenwoordigd zijn in Londen. Het relatief lage aantal topsportstudenten heeft grotendeels te maken met het kleiner aantal studenten in Antwerpen. Bovendien wordt in 't Stad een strenger beleid gehanteerd. David Vandenbosch, sinds 2008 topsportcoördinator, is daarin duidelijk: "Aan de Universiteit Antwerpen willen we een topsportstatuut, geen sportstatuut. Daardoor ligt de lat voor wie in aanmerking komt erg hoog." Wie geen Bloso-contract heeft of niet voor de nationale (belofte)ploegen uitkomt, kan zich enkel als gewone student inschrijven aan de UA. "Voor sommige sporten waar de belasting in de hoogste afdelingen groot is, zoals eerste en

tweede klassevoetbal, maken we zelf een uitzondering", zegt Vandenbosch. Alle studenten krijgen hier, net zoals in Gent, eenzelfde statuut, en dus dezelfde faciliteiten. Aan de andere universiteiten maakt men wel wel een onderscheid. De KU Leuven verdeeld zijn 138 studenten in de statuten A+, A en B, waarbij A+ overeenstemt met het Antwerpse statuut. Ook de VUB gebruikt een gelijkwaardige driedeling.

"VUB HEEFT BESTE BELEID"

Toen wij ons via Twitter verbaasden over het hoge aantal topsporters aan de verschillende universiteiten, antwoordde nationaal hockeyspeler Loïck Luypaert met volgende tweet: "#VUB heeft het beste beleid voor topsporters in België #ikkkaner-overmeespreken #geenverrassing." Als we de topsportlijst van de VUB bekijken, lijkt het logisch dat heel wat sportlui de Brusselse universiteit verkiezen. Op de lijst staat bijvoorbeeld een basketbal-

speler die in de eerste landelijke (*vergelijkbaar met vierde klasse in het voetbal, nvdr.*) speelt. Ook hockeyspelers die in de eredivisie spelen zonder voor het nationaal elftal uit te komen staan tussen de Olympiërs in spe. Studenten met gelijkaardige adelbrieven zijn in Antwerpen 'gewone' studenten. "Zulke studenten mogen faciliteiten aanvragen, of ze er krijgen is maar de vraag", stelt de topsportcoördinator. "Als je iemand faciliteiten verleent die wekelijks twee tot drie keer 's avonds traint, ondergraaf je je eigen statuut." Het kan volgens Vandenbosch niet de bedoeling zijn dat heel veel studenten naar professoren stappen met de vraag om deadlines of examens te verplaatsen. "Dat zou de echte topsporters niet ten goede komen wan-

"UA heeft topsportstatuut, geen sportstatuut"

neer zij met reden een examen willen verplaatsen." Hoewel Luypaert ook in Antwerpen van een topsportstatuut zou genieten, is de VUB-student enthousiast over het Brusselse topsportbeleid. Volgens hem is er in Brussel meer begrip voor de combinatie topsport en studie dan aan de Universiteit Antwerpen. "Als ik examens wil verplaatsen omwille van stages met de nationale ploeg, meld ik dat aan de dienst Topsport en zij regelen vervolgens alles voor mij." Voorts geniet Luypaert aan de VUB van enkele vrijstellingen. "Dat heeft met

mijn opleiding te maken”, verduidelijkt hij. “Ik studeer Lichamelijke Opvoeding, maar dankzij mijn topsportstatuut hoef ik geen enkel sportvak af te leggen.” Een vervangende taak blijkt in Brussel dan voldoende. Andere studierichtingen voorzien hetzelfde voorrecht uiteraard niet. Van vrijstellingen is er aan de Universiteit Antwerpen hoegenaamd geen sprake. “Er zou onder studenten, terecht, weinig begrip bestaan indien topsporters vrijstellingen zouden krijgen.”

DRIE EXAMENS OP ÉÉN DAG

Ook het contact verloopt aan de Universiteit Antwerpen normaal gezien rechtstreeks tussen professor en student. “Dat vind ik niet eens zo slecht”, zegt TEW’er Jeffrey Thys. “Rechtstreeks contact is nog steeds het beste. Hoe kan een professor anders begrip opbrengen voor jouw situatie als je met hem of haar niet hebt gesproken?” Al is de TEW-student wel voorstander van een con-

“Wel van de eerste keer er door, maar dus niet in eerste zit”

tactpersoon per faculteit. Het voordeel is volgens de atleten wel, dat de universiteit hen zo zelfstandigheid bijbrengt. “Voorts zou het ook goed zijn dat zowel studenten als professoren duidelijk weten wat de afspraken zijn”, zegt Thys. Omdat niet iedereen wist wat nu juist de rechten en plichten zijn, liep er in het verleden al eens iets mis. Die communicatie is een van de aandachtspunten die David Vandenbosch als eerste wil aanpakken. “De topsportlijst is voor professoren beschikbaar. En we willen hen nog bekender maken met de af-

■ Kimberley Buys

spraken.” Zwemster Kimberly Buys zegt over het algemeen geen problemen te hebben gekend om examens te verplaatsen. “Slechts een enkele keer stemde een professor daar niet in toe. Je moet geluk hebben dat de professoren begrip opbrengen.” Ook voor België’s beste hockeyspeler Felix Denayer waren de examens niet altijd vanzelfsprekend: “In december waren we met de nationale ploeg in Zuid-Afrika voor de Champions Challenge en in januari gingen we alweer op stage. Het zou goed zijn als je dan enkele examens in november zou kunnen afleggen.” Een mogelijkheid die Brussel en Gent wel aanbieden. Vaak kiest men er in Antwerpen voor om examens te verplaatsen naar de gebruikelijke inhaaldag. “Zo had ik eens drie examens op één dag”, zegt Denayer. Vandenbosch is daarin duidelijk: “Binnen de universiteit ligt

het zeer gevoelig om dat standaard aan te bieden. Voor zij die vaak in het buitenland zitten, moeten we dat wel kunnen bekijken.”

BLESSURES EN EXAMENS INPLANNEN

Het mogelijke argument dat de atleten hun vakken beter moeten kiezen ten opzichte van hun sportkalender, vegen de hockeyspelers meteen van tafel. “Aan het begin van het academiejaar weten we wel wanneer er internationale toernooien of stages zijn, maar als individu heb je geen garantie op deelname. Het is nog steeds de bondscoach die zijn selectie maakt. Ook een blessure kun je niet inplannen”, zegt Denayer. Volgens Thys zou ook een examenrooster aan het begin van het academiejaar zulke problemen oplossen. “Als je weet dat een examen daags voor je vertrek met de ►

nationale ploeg valt, kun je dat vak opnemen. Als het twee dagen later plaatsvindt niet.” Nu nemen beide hockeyspelers stevast alle vakken, die ze vervolgens soms in tweede zit afleggen of een jaar nadien. “Op zich vind ik dat niet zo erg. Wel jammer dat ik het vak niet in eerste zit heb afgelegd, terwijl ik wel slaagde bij de eerste poging”, zegt Thys. Voor studente Biochemie Kimberly Buys stelt dat probleem zich minder. Zij besloot enkele jaren geleden om haar studies te spreiden over meerdere jaren. “Ik neem slechts 30 studiepunten per jaar op. Hierdoor doe ik dubbel zo lang over mijn studies, en kan het zwemmen op de eerste plaats komen.” Al is ook de zwemkalender niet examengunstig. “In januari vinden de selectiewedstrijden plaats voor de toernooien die ik in juni wil beslechten.” De drie Olympiërs kiezen bewust om ook in een Olympisch jaar te studeren. Andere atleten zoals de Gentse studentes Evi Van Acker, Eline Berings en Jolien D’Hoore nemen dit jaar een sabbatjaar op studievak en zijn dan ook niet ingeschreven. “Ik weet dat er dit jaar niet veel tijd zal zijn om te studeren,” zegt Buys, “maar ieder vak waarvoor ik dit jaar slaag, heb ik alvast afgelegd.”

Meer dan examen- en studiefaciliteiten biedt de Universiteit Antwerpen niet aan. Terwijl de andere universiteiten ook andere voordelen bieden. Zo staat er aan de VUB een sportpsycholoog ter beschikking. “Er is nog niemand van de universiteit geweest, die me vroeg of de combinatie wel lukte”, zegt Denayer. “Ik wil zeker niet profiteren en mijn TEW-diploma zomaar krijgen, net daarom dat een beetje opvolging vanuit de universiteit goed zou zijn.” Ploeggenoot Thys is dezelfde mening toegedaan: “Meer persoonlijk contact, en nog

meer communicatie rond het topsportstatuut zouden zowel voor topsporters als voor de universiteit beter zijn.”

STANFORD ACHTERNA

Op internationaal gebied hoeft de Universiteit Antwerpen met haar drie Olympiërs zich niet te schamen: drie meer dan Leuven of Gent en evenveel als Brussel. Internationaal spant Stanford de kroon. In 2008 stuurde de topuniversiteit nog elf studenten richting Peking. Toevallig vergelijkt onze

“In de VS sporten atleten aan de universiteit zelf”

rector stevast onze universiteit met die uit Palo Alto, want Stanford telt ongeveer evenveel studenten. Daar houdt de vergelijking ook wel op. In Amerika beoefenen atleten hun sport op de school of aan de universiteit zelf. Waar Stanford zelf gaat scouten, trainingscomplexen bouwt, trainers aanstelt, doet de Universiteit Antwerpen dat niet. Daardoor besteedt Stanford zo’n 9 procent van het totale budget aan hun *Athletics Program*, een slordige 85 miljoen dollar. Reken daarbovenop televisierechten, steunfondsen van alumni, tickets en merchandising, dan weet je dat universiteitsport in de VS een gigantische business op zichzelf is. Daar kan de topsportcoördinator enkel hard om lachen: “wij voorzien één voltijdse medewerker.” Op de Olympische Spelen geeft het slechts een verschil van acht atleten. Mits slechts enkele aanpassingen en voor heel wat minder geld zou onze universiteit haar topsportstudenten perfect van dienst kunnen zijn. ■

DE STRIJD OM DE STUDENT

UNIVERSITEIT VOERT ASSERTIEVE RECLAMECAMPAGNE

TEKST: BENJAMIN THEYS

Je hebt het ongetwijfeld reeds gemerkt: de Vlaamse universiteiten strijden met intensieve acties steeds feller om de toekomstige student, zo ook de Universiteit Antwerpen. Om het met een wervende slogan te zeggen: “campagnes voor nieuwe studenten, champagne voor de universiteit!”

Wie door de stad ronddwaalt, heeft zeker de nieuwe affiches van de Universiteit Antwerpen op trams, bussen en reclamepanelen gezien. Het lijkt echter vergezocht dat jongeren hun academische instelling werkelijk kiezen op basis van de beste slogan, dus waarom dan al dat advertentiegeweld? Departementshoofd Communicatie Jan Dries verklaart: “Onderzoek bij laatstejaars uit de regio Antwerpen heeft uitgewezen dat zij vaak niet weten dat er een hoogwaardige universiteit in Antwerpen is, waar je bijna alles kan studeren. We willen dat onze instelling een gezicht krijgt, dat je weet waarvoor je er terecht kunt.”

VISSEN IN EEN KLEINE VIJVER

Niet enkel onze alma mater richt zich tot jonge studiekeziers uit het WAK-gebied (*de regio Waasland-Antwerpen-Kempen, nvdr.*), ook andere universiteiten overspoelen de Scheldestad met reclame. De oorlog om de student is losgebarsten, waarbij elke universiteit zoveel mogelijk jongeren uit andere steden wil aantrekken. Denk aan de ‘braintrain’-radiospot van de KU Leuven, of de campagne op

Facebook van de UGent die expliciet Antwerpenaren aanspreekt. Jan Dries nuanceert: “Ik zou niet spreken van een reclame-oorlog, want ik kom vooralsnog goed overeen met de marketing- en communicatiemensen van de andere universiteiten. Wij willen zeker geen campagne voeren tegen andere universiteiten. We willen vooral onszelf

“Studenten Communicatie betrokken bij campagnes”

bekend en geliefd maken. We vissen in dezelfde Vlaamse vijver en dat vispartijtje kan wat mij betreft best sportief verlopen.” Dries verklaart ook waarom Gent en Leuven regio-overschrijdend te werk gaan: “De Antwerpse regio is dichtbevolkt, dus wij hebben een hoog rendement per advertentie. Voor Leuven en Gent ligt dat anders. Hun instroom komt voornamelijk van buiten de regio.”

De hamvraag blijft hoe doeltreffend zo’n campagne is. “Ieder jaar doen we een effectiviteitsonder-

zoek. We meten bij de laatstejaars en hun ouders ondermeer hoe de naamsbekendheid erop vooruit gaat en of ze onze universiteit zouden aanbevelen aan anderen. Op die twee terreinen hebben we enorme vooruitgang geboekt. Het werkt ook in de andere richting: een universiteit die stopt met campagne voeren, daalt meteen op deze parameters.” Dit onderzoek wordt uitgevoerd door een onafhankelijk bureau. Overigens worden ook studenten betrokken bij het proces. “Met de masterstudenten Communicatie organiseren we projecten die in hun opleiding passen. Zo moeten zij een volledige campagne uitwerken. De studenten worden ook begeleid door een werkgroep waarin we intensief samenwerken met de opleidingen Marketing en Communicatie. De werkgroep geeft advies en beoordeelt de voorstellen van de studenten.” ■

EXTREEM LUID EN REDELIJK DICHTBIJ

ZIN EN ONZIN VAN DE NIEUWE GELUIDSNORMEN

TEKST: ELIEN VERSCHUEREN & MARLIES VERHAEGEN • FOTO'S: JULIE DE WEERDT

De cijfers liegen er niet om. Op twintig jaar tijd verdubbelde het aantal jongeren met gehoorschade. Op 17 februari 2012 keurde de Vlaamse Regering het wetsvoorstel van minister Joke Schauvliege omtrent de nieuwe geluidsnormen definitief goed. *dwars* dook in de wonderde wereld van de decibels, oorsuizingen en geluidsnormen. *Do we have to fight for our right to party? Of luisteren we beter naar ons Joke?*

Audiologe Annick Gilles doet in het Universitair Ziekenhuis Antwerpen onderzoek naar gehoorschade bij jongeren. Naast de resem mails van laatstejaars op zoek naar *survey monkeys*, ontvingen we er ook eentje voor haar studie naar tinnitus. Tinnitus of oorsuizen is het horen van geluid in afwezigheid van een geluidsbron. Doel van het onderzoek is het identificeren van oorsuizen na blootstelling aan luide muziek. Niet iedereen ervaart het. Dat maakt dat er allicht een verschil in gevoeligheid tussen mensen is. De opdracht: ga naar een feestje en laat vijf dagen later je oren testen. *dwars* trok naar het galabal van de universiteit waar het volume luid en de dj's muziekkeuze twijfelachtig was. Gilles testte daarna het gehoor van uw reporter. Het verdict is positief. Er is geen ernstige schade, wel gehoors-

vermindering bij een bepaalde frequentie. Dit is typisch voor blootstelling aan luide muziek.

Gilles licht de resultaten van een grote bevraging over lawaai-blootstelling, gehoorproblemen en gehoorbescherming toe: "80 tot 85 procent van de jongeren zegt regelmatig last te hebben van oorsuizen na een feestje of het beluisteren van muziek. 18 procent heeft permanent oorsuizen waarvan zeker een deel te wijten is aan lawaai-blootstelling. Slechts 5 tot 10 procent draagt effectief gehoorbescherming. Na het uitgaan heb je altijd een kleine gehoorschade, een beschermingsmechanisme van het oor. Meestal herstel je wel, maar als het te erg is geweest, kan er permanente schade blijven. Zo'n zaken merk je zelf niet altijd op, oorsuizen meestal

wel. Het is effectief een teken van overbelasting." Het probleem is dat jongeren dit niet altijd weten: "Veel jongeren hebben na een concert of feestje last van oorsuizen en denken dat als het de volgende dag weg is, het ook niet erg is. Dat jongeren een duidelijk symptoom van overbelasting normaal vinden, wil zeggen dat er een gebrek aan besef is. In het festivalseizoen zien we hier veel jongeren met

"Onwerkbaar normen brengen livemuzieksector in problemen"

lawaaitrauma's en serieuze gehoorschade. Als we er snel genoeg bij zijn kunnen we de schade terugdringen, maar vaak komt alle hulp te laat."

OORSCHADE, JE EIGEN SCHULD?

Er is dus nood aan preventie. Doctorandus Gilles werkte samen met haar promotor professor Paul Van de Heyning mee aan de recente campagne van

35 dB: UA-bibliotheek op zaterdag
40 dB: gefluister van je lief
45 dB: UA-bibliotheek op maandag

55 dB: college
60 dB: groepsworkoverleg
65 dB: kotsende kotgenoot
70 dB: printer
75 dB: snurkende one-nightstand
80 dB: mp3-speler
85 dB: BBB in den Agora
90 dB: druk café

100 dB: concert/festival
105 dB: mogelijk gehoorverlies na veelvuldige blootstelling

130 dB: pijngrens
140 dB: acute g
binn

de Vlaamse overheid 'Help ze niet naar de tuut'. Gehoorschade is immers onomkeerbaar. Inge Van den Bergh, studente bio-ingenieur, liep permanente schade op toen ze werkte op een fuif: "Ik kreeg geen oorstopjes hoewel ik ernaar had gevraagd. Ze hadden er gewoon geen. Bij achtergrondgeluid kan ik amper een gesprek volgen. Het is één grote geluidsmassa."

Gilles geeft tips om je gehoor te beschermen: "Ga niet voor de boxen staan en gebruik bescherming. Op maat gemaakte oordoppen met een goede filter zijn duur, maar een zeer goede investering omdat ze alle tonen dempen en je daardoor de muziek dus blijft beleven. Las pauzes in en laat je gehoor tot drie dagen recupereren. Het is niet enkel het volume, maar ook de tijdsduur die bepalend is voor de schade. In de industrie heb je al heel lang de regel dat je acht uur in 80 dB mag doorbrengen om veilig te zijn. Per 3 dB verdubbelt de energie dus moet de blootstellingstijd eigenlijk halveren om veilig te zijn. Volgens dit criterium kan je maar vijftien minuten in 100 dB staan om veilig te zijn."

ROCK-'N-ROLL WORDT TEN GRAVE GE-DRAGEN

Het team van professor Van de Heyning en Annick Gilles adviseerde ook Vlaams Minister voor

Leefmilieu, Natuur en Cultuur Schauvliege. Persadviseur Brigitte Borgmans benadrukt dat er vanaf 2009 overleg was met verschillende betrokkenen en dat er bij tal van instanties uit het veld advies is ingewonnen. Toch is niet iedereen ervan overtuigd dat een goed evenwicht werd gevonden

"Veel opmerkingen over volume op galabal universiteit"

tussen het voorkomen van gehoorschade en het behouden van muziekbeleving. Samen met de Antwerpse hiphopper Halve Neuro, maakten Belgian Associality en drummer Michael Schack van SquarElectric een protestlied tegen de nieuwe 100 dB-norm. Vooral die laatste liet zich opmerken als beschermheer van kleine jeugdhuisen en plekken waar beginnende bandjes hun ding kunnen doen. Hij betwijfelt de haalbaarheid van de norm en ontkent dat heel de sector akkoord is gegaan met het voorstel. "De minister kan geen namen voorleggen van livemuzikanten die betrokken waren bij het overleg." Volgens hem zijn de normen onwerkbaar en brengen ze de livemuzieksector in de problemen. Een norm die toelaat tot 103 dB gedurende één uur te produceren, acht hij veel realistischer. Hij vertrouwt op het eigen initiatief van mensen die optredens bijwonen om verder af te gaan staan of oordoppen te gebruiken. Audiologe Gilles maakt eerder de vergelijking met het rookverbod: "Rokers moeten zich vandaag aanpassen aan niet-rokers voor de algemene gezondheid. Ik vind dat je die lijn kan doortrekken: muzikanten moeten zich aanpassen aan de rest van de bevolking om geen

schade toe te brengen. Niet om cliché te klinken maar het gaat uiteindelijk wel om de volksgezondheid."

100 DB, DAAR LACH IK OM

We vroegen Joke Schauvliege om een reactie op het 100 dB-lied. "Fijn nummer met een strakke beat, maar de boodschap klopt niet. Men zal niet de 'boeken moeten dichtdoen', want de normen zijn haalbaar voor alle muziekgenres. Nu komt het er op aan met correcte informatie zoveel mogelijk mensen te sensibiliseren." Hoewel ook Jos Meers van Formaat Jeugdhuiswerk Vlaanderen akkoord gaat dat er iets moest gebeuren, heeft hij zijn twijfels bij de handhaving van het beleid. Hij schat dat vooral gesanctioneerd zal worden op het verstoren van de nachtrust. Dat is een vaststelling die de politie nu al doet. Wanneer men echt wil optreden tegen het overtreden van de geluidsnormen, moet men metingen uitvoeren. Er zijn naar verluidt te weinig stedelijke milieubtenaren in Antwerpen die een nauwkeurig meettoestel kunnen bedienen. Meers benadrukt ook dat een ander probleem niet werd aangepakt. Het is immers vooral de slechte binnenakoestiek in kleine ruimtes die ertoe dwingt de muziek luider te zetten.

Ook kersvers Unifac-voorzitter Jonas Van Orshoven heeft het over de investeringen die moeten gebeuren om een locatie als de Waagnatie 100 dB-*proof* te maken. Toch merkt hij op dat studenten wel degelijk bezig zijn met gehoorschade en dus ook de voordelen van de norm zien. "Op het galabal van de universiteit, kregen we meer opmerkingen over het volume dan we op vier han- ►

gehoorschade
gehoor

180 dB: raketlanceerplatform

den konden tellen.” Hoewel de meeste clubs nog niet bezig zijn met de voorbereidingen, voorziet Van Orshoven organisatorische problemen die op het budget zullen wegen vanaf januari 2013. Hij besluit echter dat studenten flexibel zijn en wel oplossingen vinden wanneer dat nodig is. Wordt ongetwijfeld vervolgd in januari.

TD, GALABAL OF FUIF GEPLAND IN 2013?

De belangrijkste zaken op een rij voor vooruitkijkende praesidia en studenten die op vlak van feestjes ambitieuzer zijn dan ‘indrinken op kot’.

Vroeger waren er verschillende regels voor ‘lokalen met dansgelegenheid’ aan de hand van hun oppervlakte. ‘Dansgelegenheden’ heten voortaan ‘muziekactiviteiten’ en de indeling gebeurt nu op basis van het geproduceerde geluid. Welke voorzorgen je als organisator moet nemen, hangt vanaf januari 2013 af van de hoeveelheid lawaai die je wil maken:

categorie 1: maximaal geluidsniveau ≤ 85 dB(A) $LA_{eq,15min}$

Proficiat, je hoeft als organisator niets te doen! Een groot, wild feest kan je binnen deze normen niet bouwen. In combinatie met pratende mensen blijft enkel achtergrondmuziek onder de 85 dB.

categorie 2: maximaal geluidsniveau > 85 dB(A) $LA_{eq,15min}$ en ≤ 95 dB(A) $LA_{eq,15min}$

Je moet het geluidsniveau de hele avond meten

en een visuele indicatie van die meting moet zichtbaar zijn voor ‘de verantwoordelijke voor het geluidsniveau’. (We ruiken een nieuwe praesidiumfunctie.) Het is toegelaten een muziekbegrenzer zo af te stellen dat de norm automatisch gehaald wordt.

categorie 3: maximaal geluidsniveau > 95 dB(A) $LA_{eq,15min}$ en ≤ 100 dB(A) $LA_{eq,60min}$

Dezelfde regels als in categorie 2 gelden, maar deze keer hoef je het volume niet alleen meten maar ook te registreren. Die registratie moet je één maand bijhouden. Je bent verplicht gratis oordoppen aan te bieden.

Lokale overheden krijgen subsidies om meettoestellen ter beschikking te stellen. In Antwerpen

kan je bij de provinciale uitleendienst in Malle terecht voor gratis meetapparatuur.

Bovenstaande regels gelden enkel voor elektronisch versterkte muziek. ‘lo vivat’ meebrullen op een cantus en meer verfijnde *unplugged* optredens, kunnen dus zonder op het geluidsniveau te letten.

Overschrijding van de geluidsnormen wordt als milieumisdrijf beschouwd. Of de exploitant dan wel de organisator na een controle verantwoordelijk gesteld wordt, hangt af van de omstandigheden. Je maakt hierover dus best goede afspraken in een contract. ■

Kans op gehoorschade? Test jezelf op www.helpzenietnaardetuut.be

VERKLARENDE WOORDENLIJST

dB of decibel: logaritmische meting die gebaseerd is op de aanwezige geluidsdruk.

dB(A): vaak gebruikte eenheid waarbij de gevoeligheid van het menselijk oor mee in rekening wordt gebracht.

$LA_{max,slow}$: korte metingen, geluid gemeten per seconde.

$LA_{eq, x min}$: uitgemiddelde metingen, het gemiddeld geproduceerde geluid over een aantal minuten gemeten. Even over de limiet zitten, kan gecompenseerd worden door rustigere minuten.

Begrenzer of *limiter*: toestel dat het volume begrenst zodra het een bepaalde waarde overschrijdt.

MetLife Award voor Alzheimer Research

Op dinsdag 14 mei werd in New York de Medical Research Award van de MetLife Foundation uitgereikt aan Christine Van Broeckhoven, wetenschapper verbonden aan de Universiteit Antwerpen en het Vlaams Instituut voor Biotechnologie (VIB). De MetLife Award wordt jaarlijks toegekend aan bijzondere onderzoekers en bedraagt 250.000 dollar. Van Broeckhoven ontving de prestigieuze Amerikaanse prijs voor haar baanbrekend onderzoek naar de ziekte van Alzheimer en aanverwante neurodegeneratieve aandoeningen. Hoewel Van Broeckhoven al eerder verschillende belangrijke onderscheidingen in de wacht sleepte, vindt ze dat het hele gebeuren een bevreemdende indruk nalaat. Dergelijke internationale prijzen zijn volgens Van Broeckhoven vooral interessant omdat ze enerzijds de aandacht vestigen op de patiënten die aan dementie lijden, en anderzijds omdat ze geld opbrengen voor meer wetenschappelijk onderzoek. "Dat is iets dat kan bijdragen tot de ontwikkeling van een betere therapie", stelt Van Broeckhoven.

Sportleex

Voetbal: Voor het zevende jaar op rij heeft Wikings-NSK de Antwerp Students League op zak gestoken. In de spannende finale tegen eeuwige rivaal Sofia, wonnen de Winkingers na het nemen van strafschoppen. • **Hockey dames:** Emilie Laddyn is samen met haar club Antwerp Belgisch kampioen geworden. In de finale was het tweemaal te sterk voor Wellington. Antwerp won met 4-2 en 1-2. • **Hockey Heren:** Dragons met Jeffrey Thys, Felix Denayer en Mathew Cobbaert is er niet in geslaagd om een derde landstitel op rij te pakken. In de finale van de play-offs kwam het tegen Waterloo net te kort in de verlengingen van de beslissende wedstrijd. • **Hockey (Heren):** Universiteit Antwerpen kon als Vlaamse kampioen de Belgische titel niet op zak steken. In de finale tegen ULB kwam onze universiteit te kort. Hierdoor sluit de UA het sportseizoen af zonder landstitel.

Rechtenstudenten winnen categorie 'advocaat-generaal' op prestigieuze wedstrijd

In de European Law Moot Court Competition bepleiten rechtenstudenten van over de hele wereld een fictieve zaak over diverse onderwerpen van Europees recht voor het Hof van Justitie. Het team van de Universiteit Antwerpen won in februari zijn regionale finale in Luxemburg in de categorie 'advocaat-generaal'. Ze stooten zo voor de allereerste keer door naar de grote finale. Afgelopen weekend bekampten de winnaars van die regionale rondes elkaar in de grote finale. Rechters van het Hof van Justitie, het hoogste rechtscollege van de Europese Unie, beoordeelden wie zowel inhoudelijk als vormelijk het meest overtuigende pleidooi bracht. Daar behaalden de studenten van de Universiteit Antwerpen de eindoverwinning. Het Antwerpse team bestond uit masterstudenten **Jef Dupont, Laurens Guinée, Michiel Van Roey** en de winnende advocaat-generaal **Olivier Van den Broeke**. Hun coaches waren dr. **Christine Janssens, Lieve Hoornaert** en professor **Stefan Rutten**.

kort

over onderwijs en onderzoek

TEKST: YANNICK WAUMANS

Suikers maken je dom

Het zijn weer examens binnenkort. En dan is voor sommigen de enige vorm van ontspanning het consumeren van excessieve hoeveelheden suiker. Aan hen: opgepast! Een nieuwe studie gepubliceerd in *The Journal of Physiology* toont met ratten aan dat een fructoserijk dieet het geheugen en het leerproces kan aantasten. Wanneer er echter ook omega-3 vetzuren aanwezig zijn in het dieet, blijft de schade beperkt. Ratten die zowel fructose als omega-3 vetzuren in hun dieet hadden, presteerden beter in cognitieve taken. Een tip dus voor al wie wil *sugar-bingen* tijdens de komende examenperiode: eet best ook wat walnoten en beperk de schade.

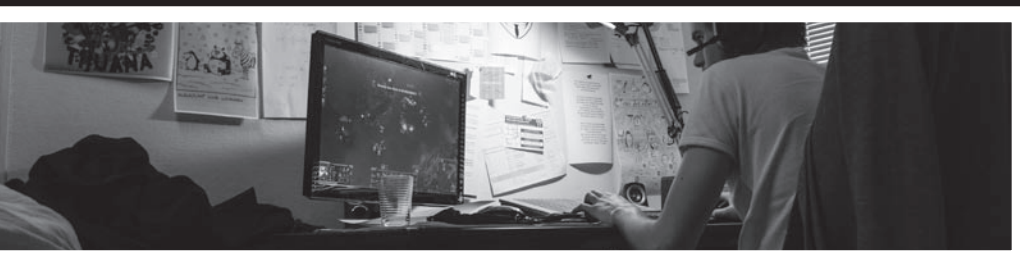
Oordopjes op Intensieve Zorgen

Patiënten die op de afdeling Intensieve Zorgen verblijven zijn na een aantal dagen vaak verward en prikkelbaar. Oorzaak hiervan is een overbelasting van de zintuigen: het voortdurende lawaai van mensen die komen en gaan, het gerinkel van de telefoon, *check-ups* van het verplegend personeel, enzovoort voorkomen dat de patiënt

een kwalitatieve remslaap kan hebben gedurende de nacht. Een studie van onderzoekers aan de Universiteit Antwerpen toont nu aan dat patiënten die binnen de 24 uur na hun opname oordopjes inkrijgen tot 50 procent minder kans hebben op histerie. Het volledige onderzoek verscheen afgelopen maand in het vakblad *Critical Care*.

AFSCHEID VAN EEN STUD

Het ontroerend lelijke, maar vooral rustgevende studentenhome op Campus Middelheim gaat, alle protest ten spijt, tegen de vlakte. *dwars* bracht nog een laatste bezoek aan dit Spartaanse monument van het studentenleven in een poging het op de gevoelige plaat te vereeuwigen.

ENTENHOME

De Internationale Editie

STUDEREN IN DE RAINBOW STATE

Geen zichzelf respecterend blad zonder buitenlands nieuws, dachten wij. Elke maand bieden we daarom een buitenlandse student de kans zijn visie op de actualiteit te delen. Nu de examens echter weer voor de deur staan, stopt de wereld voor onze studenten even met draaien. We dromen weg bij de gedachte aan vakantie en dat brengt ons deze maand naar Hawaii. Maren Bjørgum verkoos een jaar geleden haar droom niet langer uit te stellen en ze ruilde de Universiteit van Oslo in voor die van het paradijs. Aan de Hawaii Pacific University legde Maren net haar laatste examen af en ze garandeert ons dat de Belgische zon maar klein bier is voor studenten in de blok vergeleken met de beproeving die zij net moest doorstaan.

Soms hebben vrienden moeite om te begrijpen waarom ik Noorwegen ooit wilde inruilen voor Hawaii, maar waarom zou ik dat niet willen? Los van dit evidente antwoord vertel ik hen dan dat er sterke garanties zijn op twaalf maanden zomerweer, einde-loze, witte stranden waar je ook kan surfen en een

dagelijks ontbijtritueel waarbij kokosnoot en ananas niet ontbreken. Een fruitige lekkernij genaamd *acai bowls* en winkelpersoneel dat je altijd begroet met *aloha* of *mahalo* helpen ook wel. Elke vrijdagavond wordt er bovendien vuurwerk afgevuurd in Waikiki en je kan ook enkele van de meest adembenemende wandelingen ter wereld maken op dit eiland.

ALOHA WAIKIKI

Welkom op Hawaii, waar ik ondertussen al tien maanden woon en studeer. Momenteel overweeg ik zelfs nooit nog terug te keren, behalve op vakantie welteverstaan. Het contrast met Noorwegen kan haast niet groter zijn en hoewel ik het snowboarden en de schnaps op de après-ski wel mis, kunnen de

“Op Tumblr stopt de zon nooit met schijnen”

koude winter en met regen gevulde lente, zomer en herfst me nog maar moeilijk verleiden. Vreemd, of niet? Mocht je nog twijfelen aan mijn verhaal, misschien dat deze anekdotes je dan wel kunnen overtuigen. Ik woon op het eiland Oahu, het op twee na grootste van de archipel Hawaii met eveneens de meeste inwoners. Het is gekend omwille van zijn iconische noordkust waar talloze filmproducers hun tenten reeds opsloegen. Onder meer ‘Lost’ en ‘Jurassic Park’ werden hier ingeblikt en ook Pearl Harbor is niet bepaald ver weg. Pearl Harbor maakt

deel uit van Honolulu, mijn thuis. Honolulu, tevens bekend als hoofdstad van de *Rainbow State* en reisbestemming die in alle vakantiebrochures naar voren komt. Ook de footballspelers van de UH Warriors vind je hier terug, net als de basketballers van de Sea Warriors en hun bejubelde cheerleaders - de beste van het land. Waikiki is de hotspot en je vindt er 90 procent van alle buitenlandse studenten in de stad terug, waaronder mezelf.

KOM OP MET DIE CORONA

Let wel, ik ben hier geen exotisch personage. Studenten uit alle hoeken van de wereld vonden hun weg hierheen. Stuk voor stuk zijn we gelokt met dezelfde vooruitzichten op een eeuwigdurende zomervakantie. Fris pintje op het strand, muziek op de ukelele en af en toe wat pootjebaden om af te koelen; jong en rebellerend voor nog een hele poos. Hetzelfde liedje als je naar die Tumblrs kijkt waar de zon nooit stopt met schijnen en iedereen altijd vrolijk en aantrekkelijk overkomt; net een verdoken reclame voor Bilabong of Corona. Eén kwestie wordt echter bewust verzwegen, namelijk dat onderwijs hier net hetzelfde

is als elders ter wereld. Terwijl iedereen droomt over les volgen in de zon op het strand, is het tegendeel realiteit. We worden wel degelijk verwacht om naar een school te gaan, zitten eveneens in aula's waar

“Ik overweeg zelfs niet ooit terug te keren, tenzij op vakantie”

airco de lucht erg droog maakt en onze leerkrachten zijn evenzeer gesteld op aanwezigheid en discipline. “De zon scheen en de wind op het strand fluisterde mijn naam”, wordt alvast niet geapprecieerd als excuus voor half werk.

PROBLEMEN IN HET PARADIJS?

Uren al werkend achter een computerscherm spenderen, stond evenmin vermeld op het inschrijvingsformulier, maar dat is lang niet zo erg als die laatste maand voor de examens. Een tantaluskwelling is er niets bij. Je wil je hier echt niet in huis opsluiten om

in jogging en sweater te studeren. De zon blijft hier namelijk altijd schijnen, de vogeltjes tsjirpen en iedereen heeft wel van die vrienden die zich niets van school aantrekken. Dat zijn dan de mensen die via Instagram en Facebook even laten weten hoe plezierig het wel niet is op het strand, en dat vlakbij de plaats waar jij je afbeult. Maar misschien is dat allemaal niet meer dan logisch? Het avontuur zou sterk aan realisme inboeten als we niet enkele weken per semester zouden moeten afzien. Dat maakt het opnieuw wat echt. Dus als iemand me vraagt waarom ik naar Hawaï kwam, antwoord ik meestal dat het eiland het beste van beide werelden biedt. Het paradijselijke wordt hier gekoppeld aan het realistische en daardoor kan je na de examens die lange witte zandstranden en pina colada's des te beter naar waarde schatten. Zelfs als dat betekent dat je iets minder zon kan kloppen in mei en juni. ■

Wij danken Maren Bjørgum voor haar inzending. Neem zeker eens een kijkje op haar geprezen blog <http://lostmyhead.org>

DEUREN MET VERSCHUIJEREN

op de wisselcantus

Je passeert elke lesdag duizenden mensen en plaatsen. Slechts een enkeling is meer dan louter figurant. Het is mijn ambitie om daar dit academiejaar verandering in te brengen. Elke maand ga ik voor *d'wars* op zoek naar de verhalen van die dagelijkse passages en passanten. Deze maand ga ik cantussen bij Abundantia.

Als ik vertel dat ik voor de allereerste keer naar een cantus ga, krijg ik twee reacties: het verontwaardigde “heb je dat nog nooit gedaan?” en het denigrerende “waarom zou je dat zelfs willen?” Toegegeven, *le vrai hipster* krijgt dit aan zijn vrienden nooit verkocht en is dan ook opvallend afwezig vanavond. Aanwezig én bereid mij in te leiden in het studentikoze nachtleven zijn oud-praeses, Floris en oud-cantor Maarten. Ze stellen mij meteen gerust door te vertellen dat Abundantia bekend staat om zijn relaxte cantussen. Als je niet wil drinken, dan drink je niet. Samen leggen we het fundament voor deze avond: een maaltijd van frieten met stoofvlees.

Op een wisselcantus wisselt het oude praesidium met het nieuwe. Verschillende generaties zitten voor, ook Floris en Maarten. De twee stellen de

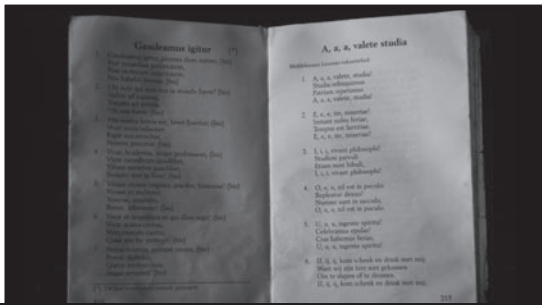
‘playlist’ samen, beslissen wie moet zingen en welke mopjes ze gaan maken. De laatste cantus die ze bijwoonden, is al een jaar voorbij, maar de paginanummers van hun favoriete liedjes staan nog steeds in hun geheugen gegrift. Ze halen herinneringen op: de verhalen zijn amper een half decennium oud en toch gaat het over dingen die eerstejaars niet meer kennen. De Stokkem, baas van café Markies de Sade zaliger, blijkt op Facebook te zitten. ‘t Schijnt vreemd voor een man bekend van het met doorrookte stem vertellen van stevig aangedikte verhalen.

We trekken niet naar een kelder op de Stadswaag maar naar de Lange Nieuwstraat. Op de binnenkoer van Den beulebak krijg ik tips als “je moet drinken, anders is het saai” en “je codex bewaar je best in de diepvries”. We gaan binnen in een

soort gelagzaal met houten lambriseringen, gammele tafels en klapstoelen. De tafel met anciens zit vol. Het eerste deel is gevuld met plechtigheden. Tijdens de lintenwissel hebben praeses Nicolas en cantor Wouter - ook wel nonkel Frans genoemd - voor iedereen een woordje over. Op het einde roept hij de nieuwe praeses, voorwaar een vrouw én Nederlandse, naar voren: “*maske*, gij hebt verdomme ballen aan uw lijf!” Het zijn z’n laatste momenten als praeses en zijn gemoed dreigt de hele avond vol te lopen.

TRINK, TRINK, BRÜDERLEIN TRINK!

Het zingen van de eerste liedjes verloopt moeilijk. Samen met mijn medecantusmaagd Marlies lachen we om elke fout, en dat zijn er veel. We staan recht als we moeten zitten en vergeten steeds de codex te sluiten waardoor we moeten drinken. Nadat de grootste dorst gelest is en de eerste plaspaauze, *excuseer*, *tempus* wordt afgekondigd, gaat het vlotter. Of dat denken we toch ... Tussen de liedjes door heft men luidkeels het glas naar elkaar. Ook ik krijg de twijfelachtige eer door de

TEKST: ELIEN VERSCHUEREN • FOTO'S: BENJAMIN THEYS

praeses toegesproken te worden met “*Prosit* dat wijf van *dwars* dat mij vanmiddag heeft gebeld.”

Een goede cantor kent de zwaktes van zijn pappenheimers. Heb je *man boobs* of een partijkaart van de N-VA? Je wordt *en plein public* te kakken gezet. De *running gag* van de avond is zo oud als de straat: seksuele opmerkingen over de zus van je praeses. Cantor Frans neemt het merendeel voor zijn rekening. Zijn vriendin is *not amused*. Maar wat er ook gezegd zijnde, het volgende glas hef je samen. *Prosit corona! Prosit senior!* Het bier en het nabrullen van die woorden scheppen een verontrustende, broederlijke behaaglijkheid.

Het ritueel van samen drinken en zingen is een bindmiddel tussen alle aanwezigen en doorkruist de grenzen van tijd en ruimte. Door te herhalen wat onze studentikoze voorgangers al deden, weven we een web van verbondenheid tussen vroeger, nu en later. Schachten en porren kennen de geschiedenis van stamcafés, vetes en aanvoeders niet, maar wel de rituelen. Die rituele vulgariteit

zorgt ervoor dat jaar na jaar dezelfde bedenkelijke liedjes worden gescandeerd.

WEL ANNEMARIEKEN, WAT GA JE DAAR DOEN?

Wanneer er een prominent lid binnenwandelt, zetten we als begroeting ‘lo Vivat’ in. Plots is daar een verdwaalde PSW’er met een vlag gepikt op de tsjevencantus van CDS, de christendemocratische studentenvereniging. *dwars*-vormgever Maarten legt mij ongezien enthousiast uit dat het krijgen van een vlag een grote eer is. Praeses Nicolas kijkt eerder onverschillig als hij het ding krijgt.

Doopjasdebielen en vrienden van de poëzie vragen het woord, letterlijk dan. Men vouwt z’n handen in de klapwiekende V van *verbum*. Wie wil, of door zijn broodheer is aangeduid, brengt zijn eigen versie van een lied. De ene wordt uitgejoeld, de andere als held onthaald. Velen wagen hun kans, want zijn we niet allen hedonisten op zoek naar een hint heroïek? Wanneer het genderdebat wordt beslecht in het nadeel van de goede smaak, ont-

popt zelfs het bedeesde schoolmeisje zich tot een vuilbekkende kroegtiger. Vrouwen zijn hier sterk in de minderheid en ‘de hoeren’ krijgen er tijdens ‘Annemarieken’ van langs.

De avond vordert. Ik zing, sta op stoelen en slaag erin heelhuids en niet geheel stomdronken naar mijn kot te fietsen. De volgende ochtend word ik wakker met schorre stem en ledematen van stro en prikkeldraad. Ik verlaat m’n kot, bewandel de vertrouwde route buswaarts en passeer op de Ossenmarkt het café waar rocksterren maar geen lintjes komen en de pub waar lintjes, maar geen rocksterren komen. Deze plekken vormden jaar na jaar de anatomie van mijn stedelijke studentenziel. Op weekendochtenden is dit plein terrein van verdwaalde toeristen en is er geen spoor van de nachten van overvloed. Net zoals voor velen gisteren is het ook mijn laatste studentenjaar. Ik denk aan wat Nicolas zei en geef hem gelijk: “Het is goed geweest, het is verdomme héél goed geweest.” ■

HET MARKTSEGMENT

TEKST: EMMA ANNEMANS & LUCAS STOOPS

Capitant streeft ernaar meer duidelijkheid te scheppen over het reilen en zeilen van de financiële markten. Geen gemakkelijke opgave gezien de moeilijke economische tijden. In deze laatste editie wordt het parcours van de beurs het afgelopen academiejaar bekeken. Eerst een algemeen beeld van de markt, om daarna de *dwars*-portefeuille van acht aandelen te bespreken.

De markt startte het academiejaar in grote onzekerheid. De Europese schuldenproblematiek domineerde het nieuws en de onzekerheid over Griekenland zette druk op de financiële markten en op de euro. De beurs noteerde bijzonder laag ten opzichte van de winsten die bedrijven konden voorleggen. Beleggers gedroegen zich risicoschuw en belegden in veilige overheidsobligaties, bijvoorbeeld die van Amerika en Duitsland. De Duitse rente dook recent onder de grens van 1,5 procent. Aangezien de inflatie hoger ligt dan 1,5 procent, impliceert dit dat beleggers bereid zijn aan koopkracht te verliezen, zolang hun geld maar veilig staat geparkeerd. We hoeven er dus geen tekening bij te maken hoe groot de onzekerheid bij de beleggers was.

Begin december leek het tij te keren. De Bel-20, die toen onder de 2.000 punten noteerde, zette

een remonte in en bleef stijgen tot eind maart. De eurocrisis leek vergeten, maar begin april kwam Spanje in het vizier van de markten. De torenhoge werkloosheid en een zwakke huizenmarkt gaven beleggers genoeg kopzorgen om terug te verkopen. Daarnaast waren de verkiezingsuitslagen in Frankrijk en Griekenland niet pro-Europees. De Europese schuldencrisis was weer helemaal terug van eigenlijk nooit weggeweest.

De *Buy-and-Hold*-strategie lijkt volgens sommige experts verleden tijd. Hoe dan ook blijkt het op tijd verkopen van aandelen geen doodzonde. Nog nooit heeft iemand geld verloren door een aandeel met winst te verkopen. Als belegger of student die nu in de aandelenmarkt stapt, kun je koopjes doen op lange termijn, maar besef goed dat de hevige volatiliteit van de markt nog jaren kan duren. *No pain, no gain.*

DE DWARS-PORTEFEUILLE

KBC heeft er, net zoals de andere bank aandelen, een bijzonder volatiel parcours opzitten. De koers steeg tot boven de 20 euro, om dan enkele weken later tot onder de 14 euro terug te zakken. Het management wil zo snel mogelijk de staatssteun terugbetalen en verminderde zijn blootstelling aan perifere landen.

Umicore kende in 2011 een recordjaar als bedrijf, en het aandeel liet zijn hoogste koers ooit optekenen. Het bedrijf kocht veel aandelen in toen het onder de 30 euro noteerde. Dit bleek een zeer goede beslissing, aangezien de koers nu boven de 40 euro staat. Het management heeft bijzonder veel vertrouwen in de toekomst, ondanks de eurocrisis.

Ook **Ageas**, een internationale verzekeraar, kocht veel eigen aandelen in. Het management noemde dit een logische keuze aangezien het aandeel noteerde aan 1,08 euro, maar liefst minder dan de helft van de boekwaarde. De erfenis uit het verleden blijft wegen op het aandeel. In 2011 en begin 2012 werden echter wel enkele mooie stappen

ondernomen richting de afwikkeling van bepaalde complexe producten en contracten uit het verleden.

Telenet kende andermaal een recordjaar. Met een dividend - in de vorm van een kapitaalvermindering - van meer dan 10 procent is het een geliefkoosd aandeel voor elke Belgische belegger. De groei blijft zich voortzetten en de concurrenten zoals Belgacom en Mobistar raken verder achterop.

AB Inbev deed het ook bijzonder goed het afgelopen jaar. Het management is ijzersterk bezig met de integratie van Anheuser-Busch en de schulden worden mooi afgebouwd. AB Inbev mikt nu vooral op de groeilanden en hoopt daar over enkele jaren ook een sterke speler te worden.

Agfa-Gevaert kende daarentegen andermaal een zeer slecht jaar. Het verhaal van herstructureringen lijkt maar geen einde te kennen. De hoge zilverprijs had dan weer een significante invloed op de kosten, waardoor het bedrijf in zware moeilijkheden kwam. Het aandeel crashte van meer dan 3 euro tot de psychologische grens van 1 euro. Ook de update van het eerste kwartaal beloofde niet veel goeds, de pensioenlasten uit het verleden blijven wegen op het bedrijf.

Nyrstar kan voorlopig de beloftes nog niet waarmaken. Het aandeel maakte een duikvlucht van meer dan 10 euro tot net boven de 5 euro. Nyrstar heeft nog bijzonder veel cash waar het overnames mee wil uitvoeren in het mijnsegment.

Apple domineerde maandenlang het nieuws en is nu ook het grootste bedrijf op aarde qua marktkapitalisatie. De maker van de iPhone, iPad en iPod kende recordwinsten en besloot voor het eerst om een dividend uit te keren en eigen aandelen in te kopen. Opmerkelijk is dat het aandeel geen dure waardering heeft als we kijken naar de winst per aandeel. Met Apple TV om de hoek zal de opmars niet snel worden gestuit. ▣

PROCENTUELE WIJZIGINGEN DWARS-PORTEFEUILLE VAN DWARS 68 (OKTOBER 2011) TOT DATUM VAN AFSLUITING VAN DIT NUMMER, DWARS 74 (18 MEI 2012)

APPLE INC. (AAPL): + 39,09%

UMICORE (UMI): +33,42%

TELENET (TNET): +14,15%

AB INBEV (ABI): +34,23%

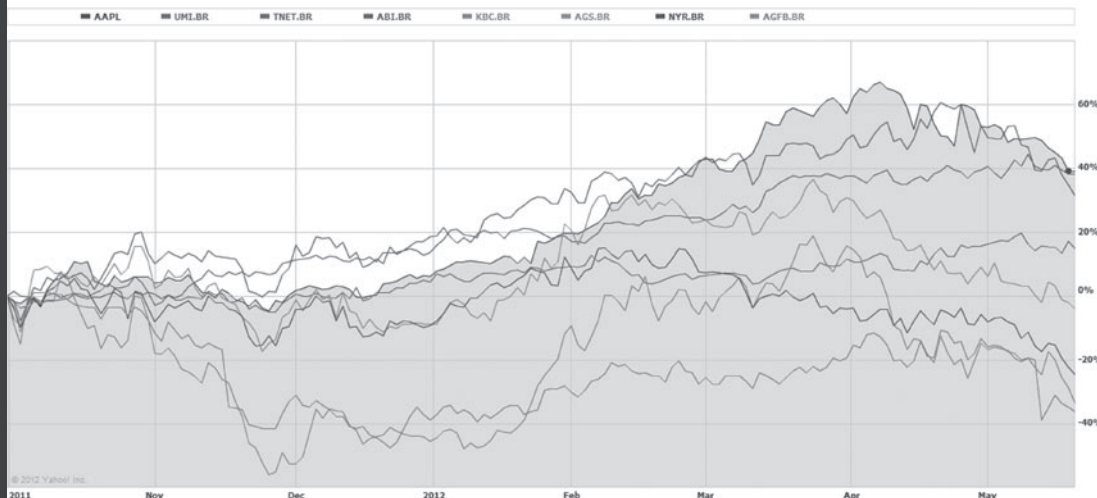
KBC (KBC): -34,57%

AGEAS (AGS): -2,82%

NYRSTAR (NYR): -25,47%

AGFA-GEVAERT (AGFB): -37,76%

DE DWARS-PORTEFEUILLE

KOMT EEN BELG EEN COFFEESHOP BINNEN...

OVER DE WIETPAS, PACMAN EN BAKKERS BAKKER

TEKST: MAX NEETENS • ILLUSTRATIES: MARGOT BLOEMEN

Op 1 mei voerden de Nederlandse provincies Limburg, Noord-Brabant en Zeeland de wietpas in. Die zorgt ervoor dat coffeeshops gesloten clubs worden waar elke potentiële klant eerst lid van moet worden, met een maximum van 2.000 leden. Dat om het drugstoe-risme tegen te gaan dat vanuit de buurlanden de boel komt verzieken.

In theorie natuurlijk, want na een kijkje op de kaart besluiten we dat pakweg Dordrecht nu ook weer niet zoveel verder ligt dan Breda. Dus op een ietwat zonnige middag in mei verzamelen we een handvol reporters en trekken we de grens over, in navolging van de 4,6 miljoen drugstoeristen die het voorbije jaar in Nederland op zoek gingen naar het groene spul.

Dordrecht is sinds kort voor Antwerpenaren de dichtstbijzijnde stad waar cannabis nog legaal te verkrijgen is, al zal dat niet lang meer duren. Burgemeester Arno Brok maakt de wietpas ook in zijn stad verplicht vanaf 1 juli. Hij zit namelijk niet te wachten “op al die overlast”. We zijn dan ook zeer op onze hoede wanneer we aankomen in Dordrecht. Over de rood betegelde straatjes, geflankeerd door tweedehandsboekenwinkeltjes en plan-

tenzaken, lopen hier en daar enkele gezinnetjes en wat oudere, keurige dames. Aan het stadhuis viert een stel kinderen hun overwinning in een voetbaltoernooi. Er zijn ballonnen. Dit zijn dus die drugstoeristen, denken we, en we proppen onze handen diep in onze zakken. We proberen vooral geen oogcontact te maken.

MENS ERGER JE NIET

Via allerlei fora komen we te weten dat er vijf coffeeshops zijn in Dordrecht. We laten ons leiden door de aanbeveling van Yang, gebruiker en lid van jointjesrollen.nl: “Marrakech, alias ‘De kech’, vind ik nou persoonlijk de beste (...) een dikke negen”. Fijn, denken we, een gezellige topzaak met een Arabisch decor; de perfecte plek om vast te stellen dat al die klachten over overlast op nonsens

zijn gebaseerd. Dat draait toch net iets anders uit. De coffeeshop lijkt nog het meest op een goktent. De ruimte is leeg en kaal. Aan de muren hangen twee plasmaschermen waarop Justin Bieber valt te bewonderen. Aan een lelijk plastic tafeltje in de hoek zitten twee grote, oudere mannen zenuwachtig hun gsm in de gaten te houden. Illegale dealers, vermoeden we, die zitten te wachten tot iemand hen contacteert voor een snelle *fix*.

Wanneer we om een colaatje vragen, krijgen we er ineens ook het menu bij. We kunnen kiezen uit wiet en hasj, en een hele hoop subcategorieën, zoals daar zijn: *bubbel*, *afgaan* en *silver haze*. We kiezen voor drie gram *amnesia*. Er wordt niet gevraagd naar onze identiteitskaart. We worden enkel met een bitse knik de weg naar een rookkamer op de eerste verdieping gewezen. Een zo mogelijk nog

kalere ruimte; in een hoekje zitten een paar jongeren op wat fragiele stoelen over een spelletje Mens erger je niet gebogen. Ze vatten de naam van het spel duidelijk niet letterlijk op. Nergens hier zie je de voldane glimlach van de wietroker zoals we die kennen uit de media. Dit zijn miserabele schepsels die zich even hebben teruggetrokken uit al dat vrolijk gemeenschapsgedoe op straat. Waar we wel blij mee zijn, is de muntslikkende vermaakmachine in de hoek. Pacman.

Belgische jongeren zijn over het algemeen bekend genoeg met marihuana. 44 procent van de Associatie Universiteit en Hogescholen Antwerpen zegt het ooit gebruikt te hebben. Het maakt deel uit van de jongerencultuur in onze steden, en aangezien wij niet de luxe kennen onze jointjes te roken in één of andere gedoogde shop doen we het thuis, in de zetel, met een filmpje of wat muziek erbij. Het contrast met de lelijke shops van Dordrecht is navolend. We kennen allemaal de hippe gezellige coffeshops in de grootsteden van Nederland, maar als Dordrecht een voorbeeld moet zijn van hoe ▶

“Nu moeten wij omgaan met jullie lelijke Belgenkoppen”

ACTIE bij Perfect Print

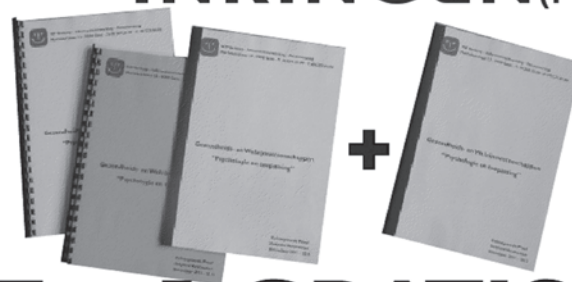
▶ **EINDWERK**

▶ **THESIS**

▶ **INBINDEN (LIJM)**

EN / OF

▶ **INRINGEN (PVC)**

3 + 1 GRATIS*

*enkel geldig op inbinden en/of inringen van prints die ter plaatse worden afgeprint.

10 % KORTING VOOR STUDENTEN EN LEERKRACHTEN

KOPIËN - PRINTS - BUNDELS - BOEKJES - THESIS - AFWERKING
EINDWERKEN - STICKERS - STEMPELS - BANNERS
BEDRUKTE POLSBANDJES - BEDRUKT TEXTIEL - SPANDOEKEN
WERFBORDEN - BELETTERING - ...

ACTIE GELDIG BIJ AFGIFTE VAN DEZE BON

✓ Paastraat 104 ✓ 2900 Schoten ✓ 03 345 11 99 ✓ schoten@perfectprint.be ✓ www.perfectprint.be
✓ Pontstraat 59 ✓ 9300 Aalst ✓ 053 39 79 80 ✓ aalst@perfectprint.be ✓ www.perfectprint.be
✓ Adolphe Della Faillelaan 2N ✓ 9052 Zwijnaarde ✓ 09 385 52 54 ✓ zwijnaarde@perfectprint.be ✓ www.perfectprint.be

de kleinere steden omgaan met de wietkwestie, dan willen we eventueel het geklaag nog wel snappen.

KOGELVRIJ GLAS

De *amnesia* werkt: ik heb geen idee meer hoe lang we hebben gespeeld, maar mijn notities vermelden een uitgebreid Pacman-toernooi waar ik me niets van kan herinneren. Ik heb niet gewonnen. We besluiten op zoek te gaan naar een winkel waar we ons iets comfortabeler voelen. Volgens het internet liggen er maar liefst vier winkels op wandelafstand. De indica blijkt gesloten. In De muis worden we – amper - verwelkomd van achter kogelvrij glas door een man die noch de Nederlandse taal noch het scheermes machtig is. De derde coffeeshop, Ali Baba, lijkt iets beter. Aan de toog zitten bijvoorbeeld mensen die er niet uitzien alsof ze meespelen in een film van de broertjes Dardenne.

Wanneer we nogmaals wat frisdrank bestellen en ons vergapen aan het eindeloze aantal afbeeldingen van Al Pacino worden we aangesproken door de uitbater. “Ja,” zegt hij, “vroeger hadden we geen probleem met jullie, maar toen besloten ze Brabant dicht te gooien en nu moeten wij een manier vinden om om te gaan met jullie lelijke Belgenkoppen.” Hij is nog niet uitgesproken of er komen nog drie lelijke koppen binnen. Ze bestellen een gigantische voorraad *purple haze* en zetten zich in een hoekje. Hun identiteitskaarten worden wél gescand. “Zie je nou?” vraagt de uitbater. “De overheid verbiedt maar en verbiedt maar, maar het verhelpt niets.” Een klant valt hem bij: “Ze verplaatsen het maar. Het probleem”, verklaart hij. “Ze verplaatsen het

probleem.”

Dat de ene regulatie de andere opvolgt, wordt duidelijk als we de lijst met regels bekijken waar elke bezoeker zich aan dient te houden. Het is verbo-

“Als we allemaal puur moeten roken, kan ik jullie zo opvegen”

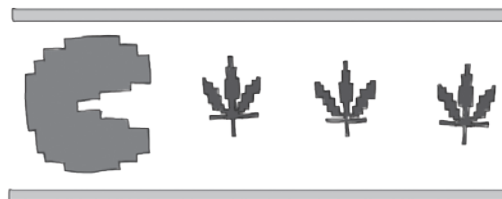
den om dubbel te parkeren in de straat, te toeteren, hard te praten in de buurt van de coffeeshop, te stoppen voor de deur om passagiers af te zetten, of muziek te draaien in de auto bij bezoek. Het is niet gemakkelijk een coffeeshop uit te baten volgens de regels van de wet. Al mogen er wel gewoon sigaretten gerookt worden in de Ali Baba. “Dat zijn ze nog nooit komen controleren. Wat willen ze nou? Dat we allemaal puur beginnen roken? Dan kan ik jullie zo opvegen.” Hij lacht. We worden hier niet helemaal ernstig genomen.

OP WEG NAAR DE EINDIGHEID

De voormalige Nederlandse gouverneur van Limburg meldde in 2009 dat “het gedoogbeleid van de Nederlandse politiek op weg is naar de eindigheid.” Hij zag de hele situatie in elkaar stuiken tegen 2015 en hij zou wel eens gelijk kunnen krijgen. Vanaf 1 januari 2013 wordt de wietpas in heel Nederland verplicht. Men kan ook zeggen dat de coffeeshops en hun gedoogbeleid nooit een eerlijke kans hebben gekregen. De wetgeving is op zijn minst gezegd merkwaardig. In Nederland wordt het bezit van

maximaal 30 gram cannabis niet bestraft. Bezit van meer is illegaal, tenzij men een coffeeshop uitbaat. De eigenaar mag echter geen cannabis inkopen. Hij wordt verplicht de illegaliteit op te zoeken, behalve wanneer hij bereid is zelf te kweken.

Op de terugweg naar Antwerpen valt het op dat we allemaal een stuk stiller zijn dan ervoor. Heen hadden we het over politiek, over het weer, over de subtiele culturele verschillen tussen ons en onze noorderburen. Nu hebben we het over het hoge aantal Nederlanders dat Bakker heet met toenaam, en waarom zij niet allemaal bakkers zijn. We discussiëren over de gevolgen van een hele resem ‘bakkers Bakker’ tot er een grote vogel voorbij vliegt. We staren. Over één ding zijn we het allemaal roerend eens: die coffeeshops zijn niet meteen iets voor ons. Ongezellige koten, stuk voor stuk. Maar wiens schuld dat is, valt over te twisten. De coffeeshop is vooral dankzij de Nederlandse wetgeving geen baken van legaliteit en gezelligheid, maar een plek waar de illegaliteit welig kan tieren. Zo verpest je het voor jezelf, denk ik, als ik terugdenk aan de honderden norske blikken die ik vandaag heb moeten trotseren. ■

EXCLUSIEF: DE VRAGEN VAN DE ZOMEREXAMENS

DE ZOMEREXAMENS VAN 1870

TEKST: FLORIS GEERTS

Vorig academiejaar ontstond het idee om naar aanleiding van de examens enkele vragen uit de negentiende eeuw uit het universiteitsarchief op te diepen. Toen bleek dat zulk archief niet echt bestaat, begonnen wij aan een lange zoektocht. Net op het moment dat onze queeste uitzichtloos leek, kregen we bericht dat het archief van UFSIA zich grotendeels in KADOC bevond. Zonder garanties op succes trokken we naar het archief verbonden aan de KU Leuven. Naast interessante briefwisselingen en foto's troffen we er ook een dik pak ministerpapier aan met talloze *questions des examens*.

1. *Handelsgeschiedenis (1877) - Sinds wanneer voert China handel met de Antieke volkeren in het westen en met Afrika?*
2. *Handelswetenschappen (1877) - Wat zijn de belangrijkste algemene boekhoudkundige rekeningen?*
3. *Fysica (1869) - Wat is de 'wet van Mariotte'?*
4. *Chemie (1869) - Welke legeringen worden er bij muntstukken gebruikt?*
5. *Rechten (1869) - Wat zijn de rechten en plichten van neutralen wanneer zij tijdens vijandigheden goederen transporteren met vijandelijke schepen?*
6. *Politieke economie (1869) - Geef alle nationale feestdagen met hun datum.*
7. *Handelsgeschiedenis (1878) - Op welke manieren kon men navigeren ten tijden van de Babyloniërs en de Feniciërs?*
8. *Staatkundeskunde (1867) - Waar bevinden zich de zeehavens en productiecentra van België, das Zollverein, Nederland, Engeland en Frankrijk?*
9. *Talen (1867) - Schrijf een zakelijke brief in twee talen. (Kies twee talen: Vlaams, Engels of Duits)*
10. *Fransé welsprekendheid (1867) - Voer een betoog vooraan het auditorium. Hou rekening met de welsprekendheidskenmerken van de academie.*

REWIND

wat we vroeger leuk vonden

Tekst: Yannick Dekeukelaere

Space Jam, de soundtrack

In de Verenigde Staten won Tiger Woods als jongste golfer ooit de Masters en zond NBC de laatste afleveringen van 'The Fresh Prince of Bel-Air' uit. In België was ik net tien jaar geworden en had ik als verjaardagscadeau mijn eerste cd gekregen: 'Space Jam: Music from and Inspired by the Motion Picture'.

REWIND Lente 1997. Michael Jordan – 'MJ' voor de *homies* – is een levende basketballende en dus kan het nooit een slecht idee zijn om hem naast Bugs Bunny de hoofdrol te laten vertolken in een tekenfilm over een intergalactische basketbalwedstrijd. Fout gedacht. Al bij al is 'Space Jam' een vervelende film. De geweldige soundtrack echter is mijn introductie tot de Amerikaanse R&B van de jaren 90.

PLAY Seal, Coolio, R. Kelly, Busta Rhymes, LL Cool J, D'Angelo en Barry White, het zijn namen die klinken als Afro-Amerikanen die muziek maken. Goed gekozen dus want in godsnaam, wat een heerlijke nummers brengen deze donkere jongens op 'Space Jam'. Niet enkel de prille tienerversie van mezelf is een onvoorwaardelijke fan. De cd gaat meer dan zes miljoen keer over de toonbank – die goede oude tijd, horen we de platenbonzen denken. Vooral 'Fly Like an Eagle', origineel van de Steve Miller Band maar voor de gelegenheid gecoverd door Seal, en R. Kelly's 'I Believe I Can Fly' zijn hoogtepunten.

FAST FORWARD Seal is ondertussen gehuwd met en gescheiden van Heidi Klum. R. Kelly is enkele keren aangeklaagd voor bezit van kinderporno, Tiger Woods had verscheidene – en behoorlijk kinky – buitenechtelijke affaires en Will Smith blijkt een iets te grote fan van Scientology. Maar ach, niemand is perfect. Al deze zwarte *bad boys* behoren nog steeds tot mijn vroegste helden en de interesse in de Afro-Amerikaanse cultuur die zij bij me opwekten, is sindsdien niet meer afgenomen. Overigens heb ik enkele weken geleden uit nostalgie een basketbal gekocht. *For the love of the game*, zou MJ zeggen. ■

Tekst: Floris Geerts

Het Klokhuis

Toen Ketnet nog TV2 heette, pas om zes uur Scandinavische jeugdfeuilletons uitzond en een derde BRTN-net ook daar een dom idee was, keken wij om halfeven naar een klokvaste trilogie op Nederland 3: 'Sesamstraat', 'Het Klokhuis' en 'Jeugdjournaal' gevolgd door: "en nú naar bed."

REWIND In 1987 vond men bij de NOS dat er naast 'Sesamstraat' en 'Jeugdjournaal' nood was aan een programma met 'verdieping'. Het resultaat was begin 1988: 'Het Klokhuis'. In 1990 dreigde men het even te schrappen. Gelukkig voor mij, die pas vier jaar later zou afstemmen, verzamelde de 12-jarige Nina De Waal toen 50.000 handtekeningen om het programma te redden.

PLAY Nog voor het verhaaltje van Dickie Dick in 'Sesamstraat' uit was, weerklonk de begingeneriek al in m'n hoofd. Waarna Bas Westerweel ons vertelde hoe men boeken maakt of hoe het leven van een F16-piloot eruit ziet. Sketches met andere Frank Groothof als de, voor mij, legendarische Boy Zonderman wiens avonturen steevast begonnen met "Uit het woelige leven van Boy Zonderman" onderbraken de reportages. Voorts herinner ik me stukjes van Joost Prinsen als Antiquair Joosten die men zo kan inruilen voor 'Jiskefet'. Kortom, wij werden gepikt en gemazzeld door Nederlandse cabaret terwijl we tonnen informatie opdeden.

FAST FORWARD 'Het Klokhuis' loopt nu nog op Nederland 3 op hetzelfde uur met het 'Jeugdjournaal' als epiloog. Enkel 'Sesamstraat' verkaste van zender en tijdstip. Als mijn neefjes langskomen zap ik bewust naar 'de negen' waarachter Nederland 3 zit, en schuif gezellig aan voor een 'Het Klokhuis'. De presentatoren of begingeneriek zijn niet meer dezelfde, maar toch weer wat bijgeleerd over de gyrocopter. ■

DE NUTTELOZEN VAN DE NACHT*

KARAOKE BONAPARTE

Maarten Inghels is dichter, schrijver en kroegtijger. Elke maand is hij, zoals Brel het ooit bezong, een van de nuttelozen van de nacht en bekijkt hij de bodem van zijn glas in een volks-café.

Er zijn recreatieruimtes die ik verfoei, of waar ik me althans onbehaaglijker dan anders bij ga voelen. Dat heb ik bij het concept van de bierfiets, een rondrijdende bierpul met schreeuwlijkerds op, en die naargeestigheid scheert eveneens hoge toppen in karaokebars. De feeëriek neon en de giechelende meisjes met hun pas gekapte haren, het gezicht nog nat van de make-up, dat alles wordt teniet gedaan door de geilende venten met zoveel knooppjes van het hemd open dat ze beter in zwembroek uitgaan.

Karaokebar Bonaparte aan de Grote Markt in Antwerpen is het soort etablissement dat zijn smoelwerk zoveel liet liften en botoxen totdat het interieur alle kanten uitswingt. Het is de bekendste karaokebar van Antwerpen maar volgens de raambelettering bekleedt het ook de twijfelachtige eer een brasserie te zijn.

Wanneer ik om negen uur de Bonaparte

met schroom binnenstap, peinzend in welk land het weer was dat je werd afgeslacht bij het ten berde brengen van 'My Way' (de Filipijnen), merk ik inderdaad enkele tafeltjes op waar luimige gezelschappen hun diner nuttigen. Tot om klokslag kwart over negen de lichten worden gedimd, andere opdringerige spotjes het teveel aan obers uitlichten, en de videoschermen aangaan, dewelke je wel eens ziet in kapperszaken.

Eén van de liefjes van de barmannen zet het op een kwelen om de avond in gang te trappen en deze 'Rolling in the Deep' van Adele zou van de Koen Wauters in mij een acht krijgen. De bronstige leeuwen aan de toog krijgen hun vlees pas toegeworpen als de zes vijftienjarige muurbloempjes aan de beurt komen die dromen van 'een carrière in de media', en alvast hun gimmicks oefenen op 'Hit me baby one more time'.

Wanneer ten langen leste de laatste valse tonen uitsterven en ik hoop dat we over het hoogtepunt van de avond zijn geraakt, gaan de gordijnen achterin de zaal open. Cocktaiftafeltjes sieren de vrijgekomen halfronde ruimte en ons gezelschap verkast naar daar, om de volgende toerist

op zijn bek te zien gaan. Ik vermoed dat hierin de pret schuilt: troepen vrijgezellen die met kekke hoeden en roze pruiken de straten afschuimen op zoek naar echoputten waar hun stem het hardst galmt, of de Nederlanders die met de geldingsdrang van een Viking op één vrij weekend Antwerpen willen veroveren. Ze stromen binnen voor één nummertje en stormen weer naar buiten, op zoek naar het volgende bacchanaal. Ze willen altijd wel Kings of Leon of de Black Eyed Peas zingen, nummers waarvoor je een arm wil doneren in de hoop dat ze een uitzendverbod krijgen. Tenslotte is de aangeboden playlist nu ook niet zò magertjes: een erg dikke menumap, waaruit de stank van aangekoekt verschaald bier walmt die tot acute dyesentrie leidt.

Terwijl de deejay om de vijf karaokenummers luide plaatjes draait om het publiek op te hitsen, besef ik met klamme handen dat ook ik het ronde podiumpje zal moeten bestijgen. Ik kan er niet onderuit: ik zal met de benepen stem van Mickey Mouse een nummer moeten kiezen. ik, die geen hoge noten kan halen, überhaupt geen noten.

Manmoedig heb ik uiteindelijk mijn weer-

zin tegenover dit soort morose avonden overwonnen. In parlandostijl is het me gelukt de woorden van het nummer uit te braken, netjes de autocue volgend, en een bescheiden applausje viel mij te beurt. Misschien dat op dat moment de puzzelstukken van de avond op hun plaats vielen.

Ik word niet gelukkig van de André Hazes-achtige types, maar enkele consumpties alcohol verzachten al heel wat. Daarbij heb je nog de overgave nodig die telt in dit type kroegen. De complete overgave aan de ik-ga-dood-aan-jou-jingle die in ieder van ons schuilt.

Maar voorlopig heb ik mijn portie dramatiek wel gehad. De afgelopen twee jaren heb ik talloze kroegen bezocht waarbij simultaan met de duisternis buiten het licht in de ogen van de kroegtijgers oplichtte. Nu is het tijd om Music Hall van Paul van Ostaijen te herlezen: "Schril gillen de sirenen:/ 'Komt naar de Music-Hall henen, / Daar is er lachen, daar is er wenen,' / Schril gillen de sirenen." ■

www.maarteninghels.be

THE VICIOUS COFFEE CIRCLE

MAY 2012 • BY JANGOJIM

8 A.M.

UGH.. I NEED COFFEE...

2 P.M.

DAMN.. STILL NEED MORE COFFEE..

3 A.M.

WHY CAN'T I SLEEP??

HAPPY EXAMS FOLKS!

dwars luistert naar...

Mes amis' van Seelenluft. *Mes amis, de la table ronde, dites moi, si le vin e bon, bon, bon, bon, bon...* Meezingen maar! (Elien Verschueren)

'Earthquake' van Little Boots. Omdat dit gewoonweg nodig is tijdens deze donkere blokperiode. (Lynn Van de Perre)

'State Trooper' (Trentemøller remix) van Bruce Springsteen. Staat op de soundtrack van Audiards 'De rouille et d'os' en staat daar erg goed. (Marlies Verhaegen)

'Better Days' van Eddie Vedder. Voor deze fantastische zanger wacht ik (bijna) met plezier het einde van de Youtube-advertenties af. (Bart Goris)

'Walk in the Park' van Beach House. Omdat hipsters niet altijd teringmuziek maken en omdat er gisterenavond op café iemand schoon ogen had. (Max Neetens)

'Love Will Tear Us Apart' van Joy Division. Omdat Ian Curtis op 18 mei alweer tweeëntwintig jaar dood is en dat getormenteerde zielen prachtige muziek kunnen maken. (Benjamin Theys)

'A.D.H.D.' van Kendrick Lamar. Bezwerende grootstadpoëzie uit een nabije toekomst. You know why we crack babies / Because we born in the 80s / That ADHD crazy (Yannick Dekeukelaere)

'Mack The Knife' van Bobby Darin. Opbeurende grootstadmuziek uit een fabuleus verleden. Prima nummer om vervolgens in de coulissen te verdwijnen. (Floris Geerts)

PANIEK

om papierschaarste
aan universiteit

**“43 STUDENTEN DRUKTEN
VERKIEZINGSMAIL ORRY VAN DE
WAUWER AF”**

HUWELIJK MARK ZUCKERBERG LOOPT UIT DE HAND

NOCHTANS WAREN ENKEL VRIENDEN UITGENODIGD

*Drama bij voorstelling geluids-
normen Schauvliege
Minister krijgt oorverdovend applaus*

Ludo Van Campenhout na de ontwenningkuur

*“Mannen, dat van de N-VA
was maar om te lachen, hé”*

**DIPLOMATISCHE J.M. PFAFF VERHUIST NA
EUROPESE VOETBALFINALE NAAR MUNCHEN**
“MAAR IK NOEM MIJN KLEINDOCHTER WEL CHELSEA”

**GEORGES GEEFT OP NA 90 PROCENT VAN HET
WERK**
MEVROUW LEEKENS SNEERT: “TYPISCH”

EXCLUSIEF: TITEL BIOGRAFIE ASTRID BRYAN BEKEND
‘Den Johndekking van de hemel’

Logigram

Los het raadsel op met behulp van enkele tips en het volgende logigram. Stuur je oplossing samen met je studiejaar en –richting en rolnummer naar contact@dwers.be of stuur per telegram je antwoord naar Prijsvraag stop Logigram stop Prinsstraat 13, 2000 Antwerpen. De inzenders van correcte antwoorden worden opgezocht via Facebook, en in de ware geest van de website kiezen we voor de aantrekkelijkste onder jullie. Die babe krijgt dankzij de Associatie en de Stad Antwerpen en de onvolprezen Linda Schools een boekje cultuurcheques.

In het stadscentrum zijn drie parkeergarages: A tot en met C (west naar oost) en drie parkeerterreinen: 1 tot en met 3 (west naar oost). De leden van de familie Backeljau hebben hun auto ieder op een verschillende plek geparkeerd. Wiens voertuig en welke type voertuig staat op welke plek en waar?

- De hippe bakfiets staat op het parkeerterrein aan Frituur 't Half Kieken. Parkeergarage A wordt gebruikt door een van de drie mannen.
- Franky parkeerde zijn vervoersmiddel op parkeerterrein 3.
- Swa heeft zijn auto niet aan Café De vuilen hoek staan. De getunede auto van Jeanninneke bevindt zich in een parkeergarage.
- De Peugeot is niet van Sabrina en staat niet in de Prins Albertstraat.
- De wagen van Maria staat aan de Gamma.
- De auto van Antonio staat op de plek die in oostelijke richting op een soortgelijke parkeergelegenheid aan het Sportpaleis volgt.
- De auto met 'een toe dak' staat in parkeergarage C.
- Parkerterrein 1 ligt aan de ijsfabriek van nonkel Emilio. Daar staat de Lada niet.

		Parking / Garage							Locatie					Auto					
		1	2	3	A	B	C	Café De vuilen hoek	Gamma	Frituur 't Half Kieken	Ijsfabriek van nonkel Emilio	Sportpaleis	Prins Albertstraat	Auto met een open dak	Auto met 'een toe dak'	Peugeot	Getunede auto	Lada	Hippe bakfiets
Naam	Swa																		
	Sabrina																		
	Franky																		
	Maria																		
	Jeanninneke																		
	Antonio																		

OPLOSSING DWARS 73

Discipline	Locatie	Praeses	Studentenclub
Ad Fundum-race	F-gebouw	Vanessa	Aesculapia
Ver-spauwen	B-gebouw	Kevin	Wikings-NSK
Knikkeren	D-gebouw	Ronny	PSW
Geheel onthouden	A-gebouw	Emma	Winak
Bierkoning	C-gebouw	Marina	Abundantia
Beer Pong	E-gebouw	Thomas	Campinaria

Had het juiste antwoord gevonden en wint de felbegeerde cultuurcheques: **Jonas Bethune**

NAAM	PLEK	STRAAT	AUTO

Juni 2012

door Julia Stappers

Hoewel het eerder raadzaam is de komende weken niet teveel achter de boeken vandaan te komen, kunnen wij het niet laten u toch te verleiden met enkele pareltjes van culturele activiteiten. Want 'leren is leven', aldus onze allereigenste universiteit.

BIODROOM (31/5) • Elko Blijweert & Mauro Pavlovski • Elko Blijweert, die je kan kennen als gitarist van Kiss My Jazz en Dead Man Ray, stelt een muzikaal programma samen en nodigt de begeerlijke Mauro uit. Kom genieten van dit duo in de prachtige setting van de Biodroom, een unieke gemeenschapstuin op, jawel, Linkeroever. De week daarop is het de beurt aan Rudy Trouvé, nog zo'n muzikaal genie. (gratis)

ANTWERP EXPO (31/5-3/6) • Het Boekenfestijn
• Het boekenfestijn is weer in 't land. Honderden, nee duizenden boeken! Aan spotprijzen! En hobbyartikelen! Lijm en zo! Voor je hobby's!

FILMHUIS KLAPPEI (1/6) • Das weisse Band •
Film uit 2009 van Oostenrijker Michael Haneke. Winnaar van een Golden Globe en een Gouden Palm. *Must see* met andere woorden.

RATAPLAN (6/6-8/6 & 14/6-16/6) • De beloften
• Ook de studenten van het Conservatorium Antwerpen hebben examens dezer dagen. Het enige verschil: wij mogen er helemaal gratis getuige van zijn. De afdelingen woordkunst en kleinkunst demonstreren het beste van hun kunnen op deze toonmomenten.

TRIX BAR (7/6) • Father John Misty & Love Like Birds • Twee schuilnamen vanavond in Trix. Father John Misty kennen we ook wel onder de naam Josh Tillman. Deze voormalige drummer van Fleet Foxes bracht onlangs zijn soloalbum uit. Love Like Birds is dan weer het pseudoniem van Elke De Mey. Met haar bezwerende stem weet zij je ongetwijfeld in vervoering te brengen.

ARENBERG (7/6-9/6) • Mens en vlees • Het gezelschap Bilt brengt voor u een tekst van Gert Winckelmans over de The Butcher of Hannover. Die beet tussen 1918 en 1924 maar liefst 27 jongemannen de keel over waarna hij hun vlees op de zwarte markt verkocht als varkensvlees. Wie is de mens achter deze horror?

HANGAR 29 (7/6-9/6) • Show 2012 • Ook de studenten mode van de kunstacademie zetten hun beste beentje voor. In de jaarlijkse modeshow stellen zij hun afstudeerwerk voor aan het grote publiek. *Fashion* event bij uitstek en tevens *place m'as-tu vu*.

DESINGEL (8/6) • Farewell concert • De Filharmonie trekt op tournee naar Japan. Alvorens af te zwaaien, brengt ze nog een laatste groet aan haar geliefd Antwerpen. Dat doet ze met het ontroerende celloconcerto in a, opus 129 van Robert Schumann en Gustav Mahlers prachtige eerste symfonie. Ondergetekende is alvast van de partij én heeft nog een kaartje op overschot.

FELIXPAKHUIS (14/6-15/6) • Felix Poetry Festival • Voor de vierde keer op rij presenteert het Felix Poetry Festival u ook dit jaar weer veel moois. De eerste avond krijgen we vooral kruim van eigen bodem voorgeschoteld: toppers als Bernard Dewulf (Antwerps stadsdichter), Y.M. Dangre (student Universiteit Antwerpen) en vele anderen passeren de revue. De tweede avond staat in het teken van internationale dichters. Verder er is ook een dagprogramma in bibliotheek Permeke.

DESIGNCENTER DE WINKELHAAK (21/6-24/6) • LOCO '12 • De laatstejaarsstudenten fotografie stellen hun eindwerk voor. Mis ook deze beloften niet.

CINEMA ZUID (26/6) • The idiots • Deze provocerende film van Lars von Trier toont een bende jongeren die de conventies van het normaal gedrag trachten te doorbreken. Ze organiseren acties waarbij ze zich in het openbaar als idioten gedragen en testen hoever ze daarin kunnen gaan. Laat je vooral inspireren.

STADSCAMPUS (2/7-3/7) • Regisseursaudities • Je weet het of je weet het niet, maar onze universiteit beschikt ook over een theatergezelschap genaamd de Bromvlieg. Voor volgend jaar zijn zij nog op zoek naar mensen die een project willen opstarten. Interesse? Dan mailt u best voor 15 juni naar: debromvlieg@gmail.com.

dwars in... het buitenland

FOTO: BENJAMIN THEYS

Buitenland

OP
me.be

Zelf ook met een dwars in het buitenland? Stuur je foto voor 'dwars in ...' naar contact@dwars.be en maak kans op een Knack-abonnement van zes maanden.